Economic Outlook

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ทั้งปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

NESDB

- เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 5.8 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปีจากที่หดตัวร้อยละ 7.1 4.9 และ 2.7 ในไตรมาสแรก สองและสามของปี 2552 ทำให้ทั้งปี 2552 เศรษฐกิจไทยหดตัวเพียงร้อยละ 2.3 เป็นการฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาด โดยการใช้จ่ายครัวเรือน การลงทุนเอกชน และการส่งออกปรับตัวดีขึ้น เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ประกอบกับรายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นจากการที่ราคาพืชผลสูงขึ้น รวมทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศมีแนวโน้มคลี่คลายลง ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความเชื่อมั่นและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มสูงขึ้น
- เมื่อปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวจากไตรมาสที่สามร้อยละ 3.6 (% QoQ SA) เป็นการขยายตัว 3 ไตรมาสติดต่อกัน แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจไทยมีการฟื้นตัวอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมที่อัตราการใช้กำลังการผลิตสูงขึ้น และอัตราการว่างงานลดลง
- ทั้งปี 2552 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ -0.9 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 13.9 อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.5 และมีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดร้อยละ 7.7 ของ GDP
- การประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี 2553 คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 3.5 – 4.5 เป็นการขยายตัวภายใต้แรงส่งของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวในบางสาขาและมีความเสี่ยงจากความเปราะบางของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่อาจจะชะลอลงอีกในช่วงครึ่งหลังของปี เนื่องจากระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกมีแนวโน้มผันผวนเพิ่มขึ้นจากช่วงปลายปีที่ผ่านมา นอกจากนั้นแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ การแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยคาดว่าจะมีอัตราเงินเฟ้อทั่วไปร้อยละ 3.0 – 4.0 มีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดร้อยละ 4.1 ของ GDP ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ในช่วง 75 – 85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล
- การบริหารเศรษฐกิจในปี 2553 ควรให้ความสำคัญกับมาตรการดังต่อไปนี้ (1)การดำเนินนโยบายการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนที่สมดุลระหว่างการรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจเพื่อรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจและการเงินโลก (2)การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและเร่งรัดโครงการลงทุนสำคัญๆ ที่จำเป็นต่อการสร้างศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาว ภายใต้แผนกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่สองเพื่อลดผลกระทบจากการหดตัวของกรอบงบประมาณปกติและขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง (3) การเร่งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านการลงทุนและสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนเพื่อมิให้เป็นข้อจำกัดในยามที่กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มสูงขึ้นจนถึงระดับที่ต้องขยายการลงทุนและอัตราแลกเปลี่ยนเอื้ออำนวยต่อการนำเข้าสินค้าทุนจากต่างประเทศ (4) ลดความเสี่ยงและรักษารายได้ของเกษตรกรโดยมาตรการประกันรายได้เกษตรกรรวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาสถานการณ์ภัยแล้ง

ประมาณการเศรษฐกิจทั้งปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

(% YOY)	2552			
	Q3	Q4	ทั้งปี 2552	ประมาณการปี 2553
GDP (ณ ราคาคงที่)	-2.7	5.8	-2.3	3.5-4.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่)	-6.3	-3.4	-9.0	4.6
ภาคเอกชน	-12.2	-4.6	-12.8	5.0
ภาครัฐ	8.0	1.1	2.7	3.5
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่)	-0.3	1.9	-0.1	2.8
ภาคเอกชน	-1.3	1.4	-1.1	3.0
ภาครัฐบาล	4.8	5.2	5.8	1.6
มูลค่าการส่งออกสินค้า (US$)	-17.5	12.2	-13.9	15.5
ปริมาณ	-15.6	4.4	-14.2	9.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (US$)	-28.3	1.4	-24.9	24.0
ปริมาณ	-24.9	-4.8	-23.0	18.0
ดุลบัญชีเดินสะพัด ต่อ GDP (%)	5.6	5.9	7.7	4.1
เงินเฟ้อ	-2.2	1.9	-0.9	3.0-4.0
อัตราการว่างงาน	1.2	1.0	1.5	1.4

สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบฯ กรุงเทพฯ 10100
http://www.nesdb.go.th

แถลงข่าว 9.30 น.
22 กุมภาพันธ์ 2553

1.เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ภาพรวมทั้งปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

1.1 ภาพรวมเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สี่ ปี 2552

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ขยายตัวร้อยละ 5.8 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ปรับตัวดีขึ้น ทั้งการใช้จ่ายครัวเรือน การลงทุนเอกชน และการส่งออก รวมทั้งปี 2552 เศรษฐกิจไทยหดตัวร้อยละ 2.3 เป็นผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้งปัญหาการเมืองภายในประเทศที่มีแนวโน้มดีขึ้น ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความเชื่อมั่นเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น การผลิตภาคอุตสาหกรรมเร่งตัวขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาทั้งการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศและเพื่อการส่งออก เมื่อปรับปัจจัยฤดูกาลออกแล้วปริมาณกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในไตรมาสที่สี่ของปี 2552 เปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 (% QoQ) เป็นการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.1 และ 1.7 ในไตรมาสที่สองและสาม ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเศรษฐกิจไทยมีทิศทางการฟื้นตัวอย่างชัดเจน

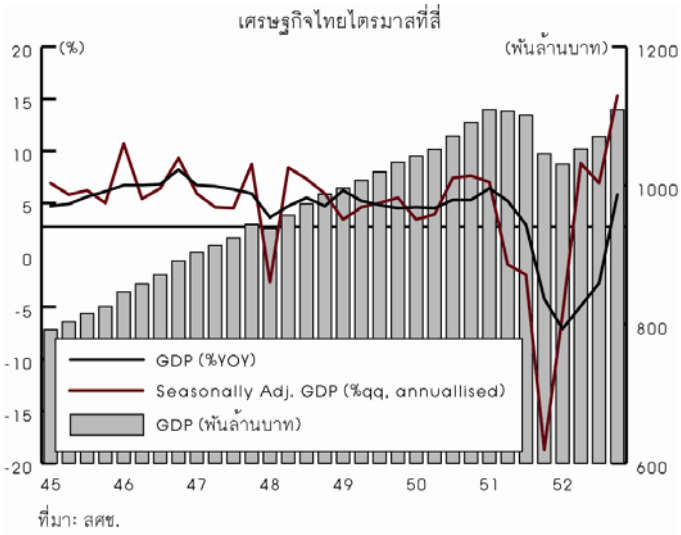

ที่มา: สศช.

ประเด็นหลัก

- **ภาวะเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สี่ของปี 2552 ปรับตัวดีขึ้นทั้งในภาคการเงิน การผลิต และการค้าระหว่างประเทศ** เศรษฐกิจโลกโดยรวมขยายตัวร้อยละ 2.3 เทียบกับที่หดตัวร้อยละ 3.5 1.9 และ 0.2 ในไตรมาสแรก สอง และสาม ตามลำดับ โดยดัชนี Purchasing Manager Index (PMI) ในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกินระดับ 50 แสดงให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างมีเสถียรภาพมากขึ้น นอกจากนี้ปริมาณการค้าโลกเพิ่มขึ้นตามการส่งออกของประเทศต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การขยายสินเชื่อและการลงทุนของจีนทำให้เศรษฐกิจจีนขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นซึ่งจะส่งผลให้การค้าในภูมิภาคปรับตัวดีขึ้นและหลุดพ้นจากภาวการณ์หดตัวทางเศรษฐกิจ
- **เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ ปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 5.8 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปี** ปัจจัยสำคัญมาจากการฟื้นตัวของการส่งออกตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะการส่งออกไปยังตลาดหลักเพิ่มขึ้น เช่น สหรัฐอเมริกา และอาเซียน ประกอบกับการที่มีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามาอย่างต่อเนื่อง และอุปสงค์ภายในประเทศปรับตัวดีขึ้น ส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมทั้งเพื่อการส่งออกและเพื่อบริโภคภายในประเทศขยายตัวร้อยละ 22.9 และ 7.5 ตามลำดับ ทำให้อัตราการว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันราคาสินค้าพืชผลหลักปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ทำให้การใช้จ่ายของครัวเรือนในไตรมาสนี้ขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบปี นอกจากนี้การที่สถานการณ์การเมืองภายในประเทศไทยเริ่มคลี่คลายในทางที่ดีขึ้น ทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- **สัญญาณบวกในไตรมาสที่สี่ ปี 2552**

  (1) การส่งออกปรับตัวดีขึ้นชัดเจน จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างต่อเนื่อง โดยมูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.2 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปี การส่งออกสินค้าหลักๆ เช่น รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ และแผงวงจรไฟฟ้า ขยายตัวร้อยละ 7.4 14.1 และ 40.5 ตามลำดับ โดยสามารถส่งออกไปยังตลาดหลักและตลาดอื่นๆ ได้แก่ตลาดสหรัฐฯ และอาเซียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 และ 18.3 ตามลำดับ ส่วนการส่งออกไปยังตลาดใหม่ ได้แก่ จีน ฮ่องกง ไต้หวัน และอินเดีย เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 54.2 23.8 27.3 และ 20.4 ตามลำดับ

  (2) การใช้จ่ายครัวเรือนขยายตัวร้อยละ 1.4 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปี โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากรายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้นตามราคาพืชผลที่สูงขึ้น และมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ประกอบกับการขยายระยะเวลาดำเนินนโยบาย 5 มาตรการเพื่อลดค่าครองชีพให้ประชาชน และการอนุมัติปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจที่จะจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น สะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 76.5 เพิ่มขึ้น

จากร้อยละ 74.5 ในไตรมาสที่ผ่านมา โดยกลุ่มสินค้าที่มีการปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ อาหาร และสินค้าคงทนประเภทรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

(3) การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 9.9 เร่งตัวขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตทั้งเพื่อการส่งออกและเพื่อการบริโภคภายในประเทศขยายตัวร้อยละ 22.9 และ 7.5 ตามลำดับ กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวอย่างชัดเจน คือ อุตสาหกรรมการผลิตอาหาร อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก ยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับร้อยละ 67.2 เทียบกับร้อยละ 58.1 59.2 และ 62.5 ใน 3 ไตรมาสแรกของปี ตามลำดับ

(4) การท่องเที่ยว ฟื้นตัวอย่างชัดเจน เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลกประกอบกับสถานการณ์การเมืองภายในประเทศเริ่มคลี่คลายลง ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเดือนธันวาคม มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 1.63 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 40.8 ซึ่งเป็นจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงที่สุดในรอบปี ทำให้ไตรมาสที่สี่มีจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน 4.2 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.2 ในขณะที่อัตราการเข้าพักของโรงแรมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 54.6 จากร้อยละ 49.6 ในไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทำให้สาขาโรงแรม ภัตตาคารและสาขาคมนาคม ขนส่งขยายตัวร้อยละ 13.5 และ 6.9 ตามลำดับ

○ **เสถียรภาพเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดี**

(1) เสถียรภาพในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ต้องระมัดระวังผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น

- **อัตราเงินเฟ้อทั่วไป** ในไตรมาสที่สี่ เท่ากับร้อยละ 1.9 เป็นบวกครั้งแรกในรอบปี เทียบกับร้อยละ -0.3 -2.8 และ -2.2 ใน 3 ไตรมาสแรกของปี ตามลำดับ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาข้าวตามนโยบายประกันรายได้เกษตรกร และราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับขึ้นตามราคาตลาดโลก รวมทั้งการปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตในกลุ่มสุรา และยาสูบ อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยในไตรมาสที่สี่เท่ากับร้อยละ 0.1 ตลอดทั้งปี 2552 เฉลี่ยร้อยละ -0.9 ส่วนดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสที่สี่ ขยายตัวร้อยละ 6.7 ทำให้เป็นแรงกดดันต่อต้นทุนการผลิตสินค้าให้เพิ่มสูงขึ้น เมื่อรวมทั้งปี 2552 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 3.8
- **อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ** เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.0 โดยมีจำนวนผู้ว่างงาน 3.84 แสนคน ต่ำกว่าร้อยละ 2.0 1.8 และ 1.2 ใน 3 ไตรมาสแรกของปี ตามลำดับ เป็นสัญญาณชี้ให้เห็นถึงการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ ทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นทุกสาขาการผลิต ยกเว้นสาขาเกษตรกรรม

(2) เสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี: ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล และทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง

- ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่สี่เกินดุล 4,274 ล้านดอลลาร์ สรอ. (142,276 ล้านบาท) มาจากการเกินดุลการค้า 2,673 ล้านดอลลาร์ สรอ. และเกินดุลบริการ รายได้ และเงินโอน 1,601 ล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นผลมาจากรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสูงขึ้น และการส่งกลับผลตอบแทนจากการลงทุนและเงินปันผลของนักลงทุนต่างชาติลดลง ทั้งปี 2552 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 20,291 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 700,368 ล้านบาท
- เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมกราคม 2553 เท่ากับ 142.40 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยมี Net Forward Position อีก 12.57 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งคิดเป็นประมาณ 5.9 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับมูลค่าการนำเข้า 9.7 เดือน
- อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่สี่เฉลี่ย 33.26 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.9 จากไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2551 ล่าสุดในเดือนมกราคม 2553 อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยอยู่ที่ 32.99 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเฉลี่ยในวันที่ 1-18 กุมภาพันธ์ เท่ากับ 33.11 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

○ **สถานการณ์เศรษฐกิจไทยทั้งปี 2552**

(1) เศรษฐกิจไทยทั้งปี 2552 หดตัวร้อยละ 2.3 เนื่องจากเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์ เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคบริการโดยเฉพาะการท่องเที่ยวปรับตัวดีขึ้น

(2) ทั้งปี 2552 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ -0.9 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 13.9 และมีการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดประมาณร้อยละ 7.7 ของ GDP

○ **แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2553**

(1) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่สี่ ปี 2552 โดยมีแรงขับเคลื่อนจากการขยายตัวของภาคการส่งออกและการฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศเป็นสำคัญตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก อุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากช่วงครึ่งหลังของปี 2552 เนื่องจากราคาสินค้าเกษตร มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น อัตราการใช้กำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรมขณะนี้สูงกว่าระดับร้อยละ 75 ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการลงทุนใหม่เพื่อขยายกำลังการผลิต ส่วนสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจคาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์ดีและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในประเทศ

(2) ประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี 2553 คาดว่าจะขยายตัวทั้งปีประมาณร้อยละ 3.5 – 4.5 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 2.3 ในปี 2552 โดยมีอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 3.0 – 4.0 มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 12.7 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณร้อยละ 4.1 ของ GDP

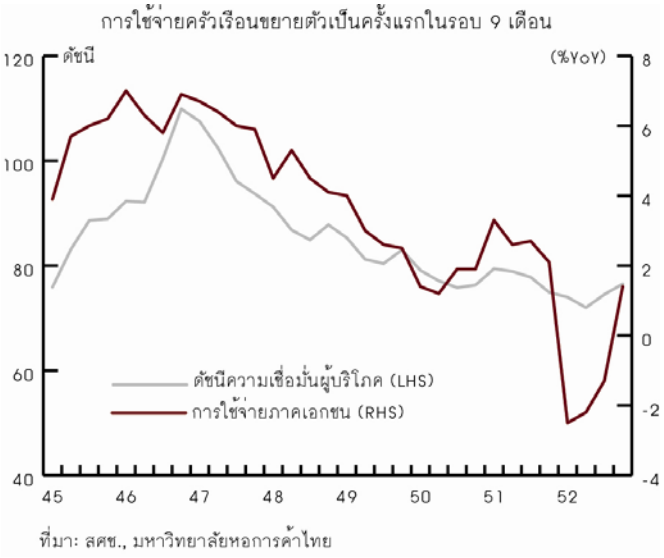

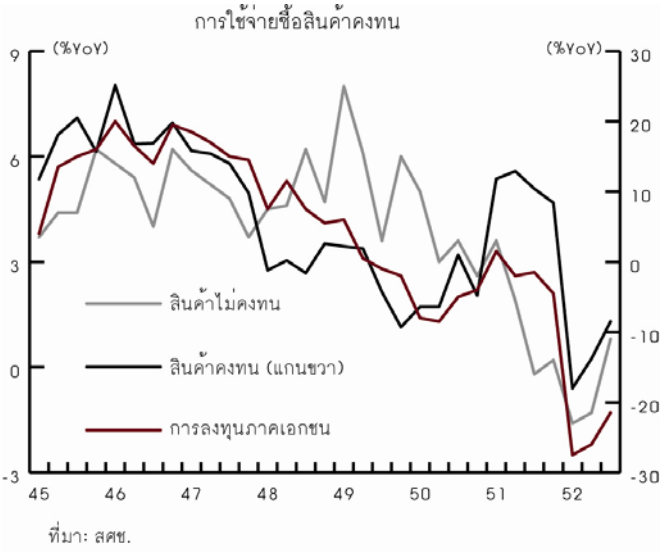

การใช้จ่ายภาคครัวเรือน

(%YoY)	2551				2552				
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
การใช้จ่ายภาคครัวเรือน	**2.7**	**3.0**	**2.7**	**2.1**	**-1.1**	**-2.5**	**-2.2**	**-1.3**	**1.4**
สินค้าคงทน	10.9	12.4	10.4	8.4	-8.1	-18.0	-13.8	-8.5	9.2
สินค้ากึ่งคงทน	3.2	5.0	4.2	-1.0	-6.7	-8.6	-9.1	-10.3	0.8
สินค้าไม่คงทน	1.5	2.8	-0.2	0.2	-0.1	-1.6	-1.3	0.8	1.9
- อาหาร	1.7	2.2	-0.2	2.4	1.4	1.2	-0.2	3.2	1.4
- มิใช่อาหาร	1.3	3.2	-0.2	-1.2	-1.1	-3.7	-2.0	-1.0	2.2
บริการ	1.4	-1.7	3.8	4.8	2.9	7.1	4.8	2.8	-2.1

ที่มา สศช.

1.2 ภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสที่สี่ ปี 2552 ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

- **การใช้จ่ายภาคครัวเรือน: ขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 9 เดือน** การใช้จ่ายของครัวเรือนในไตรมาสที่สี่ ขยายตัวร้อยละ 1.4 เทียบกับการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี โดยได้รับแรงสนับสนุนจาก (1) การจ้างงานในภาคการค้า และบริการโรงแรมเพิ่มขึ้น (2) รายได้เกษตรกรเพิ่มขึ้นตามการเร่งตัวของราคาพืชผล เนื่องจากอุปทานสินค้าในตลาดโลกลดลงจากปัญหาสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย (3) การเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาลโดยการอนุมัติโครงการลงทุนตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ประกอบกับการขยายระยะเวลาดำเนินนโยบาย 5 มาตรการเพื่อลดค่าครองชีพให้ประชาชน ตลอดจนการอนุมัติปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2552 โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 เป็นต้นไป ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมากขึ้น และมีความมั่นใจที่จะจับจ่ายใช้สอยมากกว่าในช่วงที่ผ่านมา แม้ว่ายังคงมีความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศและความเปราะบางของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไปก็ตาม

  รวมทั้งปี 2552 การใช้จ่ายภาคครัวเรือนหดตัวร้อยละ 1.1 เป็นการหดตัวในการใช้จ่ายซื้อสินค้าประเภทคงทนร้อยละ 8.1 สินค้ากึ่งคงทนร้อยละ 6.7 และสินค้าไม่คงทนร้อยละ 0.1 โดยที่สินค้าไม่คงทนประเภทอาหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 และมิใช่อาหารลดลงร้อยละ 1.1

- **การลงทุนภาคเอกชน: ปรับตัวดีขึ้น โดยหดตัวเพียงร้อยละ 4.6** เทียบกับหดตัวร้อยละ 17.8 16.1 และ 12.2 ในช่วง 3 ไตรมาสแรก โดยการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักรลดลงร้อยละ 6.3 เป็นการหดตัวที่ช้าจากเฉลี่ยร้อยละ 17.6 ในช่วง 3 ไตรมาสที่ผ่านมา ทั้งนี้แม้จะมีการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นแต่ยังไม่เต็มกำลังการผลิตที่มีอยู่ ประกอบกับการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจยังมีความเปราะบาง ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนยังชะลอการลงทุนติดตั้งเครื่องมือเครื่องจักรใหม่ออกไป ส่วนการลงทุนก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 สอดคล้องกับปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างที่ปรับตัวดีขึ้น โดยมีการก่อสร้างเพิ่มขึ้นในประเภทที่อยู่อาศัย และการก่อสร้างอื่นๆ ในขณะที่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมและการก่อสร้างอาคารพาณิชย์หดตัวลง

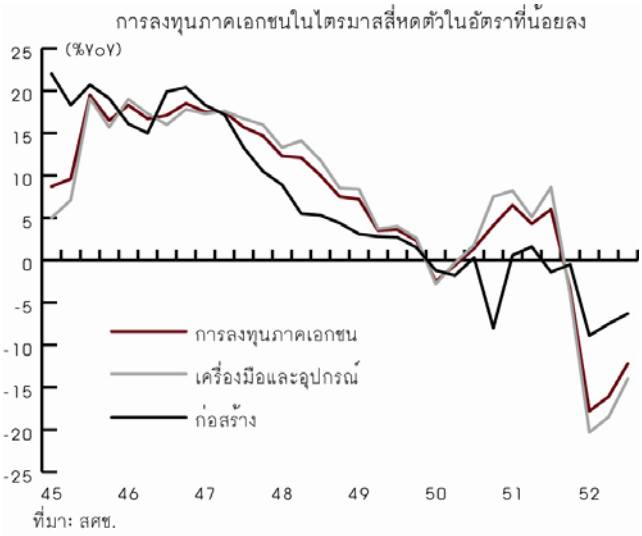

ที่มา: สศช.

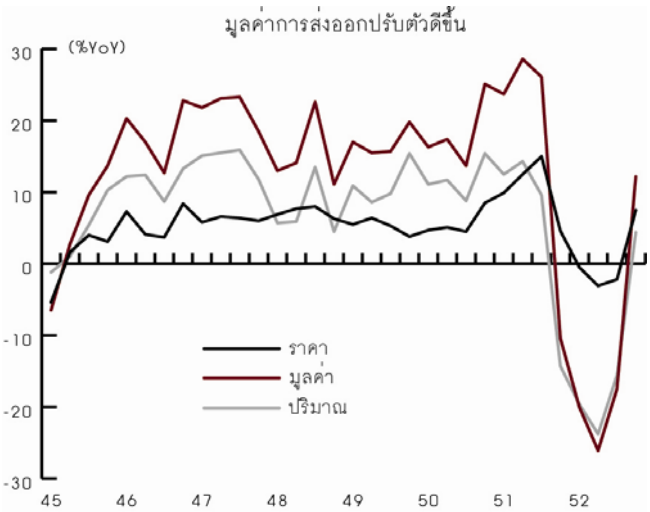

ที่มา: ธปท.

การส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ

(%YOY)		2550	2551				2552				
		ทั้งปี	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ข้าว	มูลค่า	34.2	78.9	134.6	134.2	-18.0	-18.7	-13.7	-35.7	-29.3	27.1
	ราคา	9.5	63.0	51.8	88.4	59.6	-4.7	29.6	-19.8	-16.3	2.2
	ปริมาณ	22.7	11.1	56.0	23.4	-48.6	-15.6	-33.5	-20.5	-15.0	24.1
ยางพารา	มูลค่า	4.5	20.4	32.1	47.1	-21.3	-36.6	-45.7	-53.0	-52.5	22.5
	ราคา	7.1	24.7	30.1	43.8	-3.1	-34.9	-42.5	-45.7	-44.2	0.6
	ปริมาณ	-3.0	-4.5	1.3	2.4	-20.9	-3.2	-5.9	-13.6	-14.8	24.3
มันสำปะหลัง	มูลค่า	23.1	3.6	16.3	23.3	-35.2	4.4	-45.6	-20.1	13.5	122.7
	ราคา	24.5	40.0	60.6	39.3	13.1	-27.4	-15.1	-29.1	-38.3	-23.7
	ปริมาณ	3.8	-27.8	-27.8	-11.8	-40.6	40.0	-34.1	12.9	84.1	180.1
ข้าวโพด	มูลค่า	48.6	110.3	110.8	201.4	27.4	12.1	-48.8	68.0	-24.2	155.2
	ราคา	-7.0	64.3	110.2	27.2	-1.9	-43.5	-14.2	-61.2	-36.2	-23.2
	ปริมาณ	22.7	79.1	82.6	136.6	22.1	60.7	-40.0	175.5	23.0	244.3

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

รวมทั้งปี 2552 การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 12.8 โดยการลงทุนในเครื่องมือเครื่องจักร และการลงทุนก่อสร้างลดลงร้อยละ 14.8 และ 5.4 ตามลำดับ

❒ **การส่งออก: มูลค่าและปริมาณการส่งออกปรับตัวดีขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก** ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบปีร้อยละ 12.2 เทียบกับการลดลงเฉลี่ยร้อยละ 21.2 ในช่วง 9 เดือนแรกที่ผ่านมา โดยปริมาณและราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 และ 6.9 ตามลำดับ การส่งออกที่ปรับตัวขึ้นเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัว นอกจากนี้ยังเป็นผลมาจากการส่งออกในช่วงเดียวกันปีที่แล้วมีมูลค่าและปริมาณที่ต่ำมาก อันเนื่องมาจากผลกระทบวิกฤตเศรษฐกิจการเงินของประเทศสหรัฐฯ เมื่อคิดในรูปเงินบาทมูลค่าการส่งออกในไตรมาสที่สี่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เนื่องจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น ตลอดทั้งปี 2552 มูลค่าส่งออกและปริมาณลดลงร้อยละ 13.9 และ 14.2 ตามลำดับ ส่วนราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3

- **สินค้าเกษตร: เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและราคา** ในไตรมาสที่สี่ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 28.7 ทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.4 ราคาส่งออกที่เร่งตัวขึ้นมากเป็นผลมาจากความต้องการสินค้าในตลาดโลกเริ่มฟื้นตัวมากขึ้น รวมถึงปริมาณส่งออกของบางประเทศลดลง อันเนื่องมาจากผลผลิตได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ประกอบกับปริมาณการส่งออกในช่วงเดียวกันปีที่แล้วต่ำมาก สินค้าเกษตรที่มีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นได้แก่ ข้าว ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.1 เป็นผลมาจากคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญ คือ จีนและอินเดียมีผลผลิตต่ำจากภัยธรรมชาติ ส่งผลให้ตลาดโลกมีความต้องการข้าวไทยมากขึ้น สำหรับปริมาณการส่งออก มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 180.1 จากความต้องการนำไปผลิตเป็นเอทานอลแทนกากน้ำตาลที่มีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเป็นผลจากเศรษฐกิจประเทศจีนซึ่งเป็นประเทศคู่ค้ารายใหญ่เริ่มฟื้นตัวขึ้น

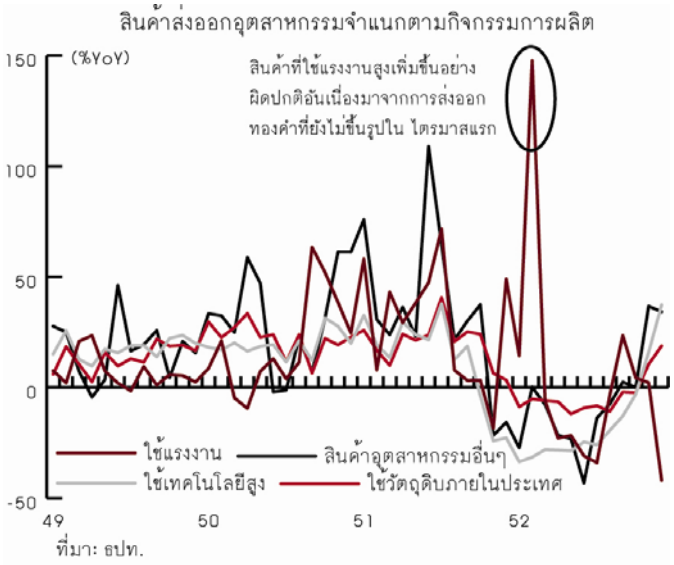

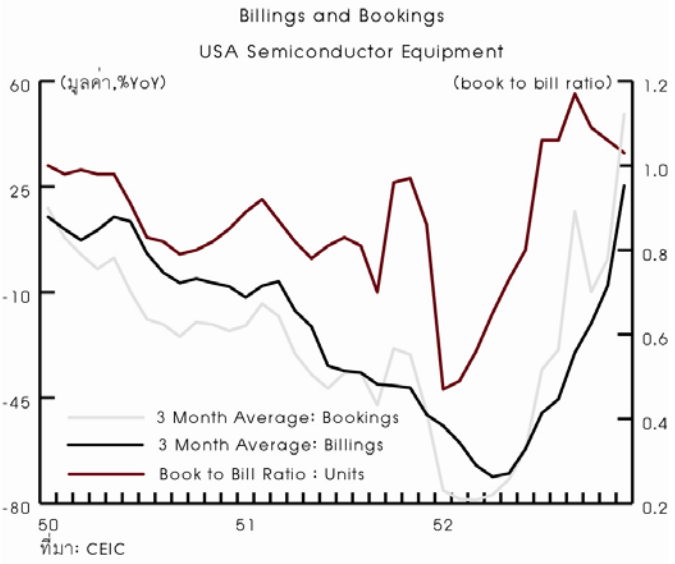

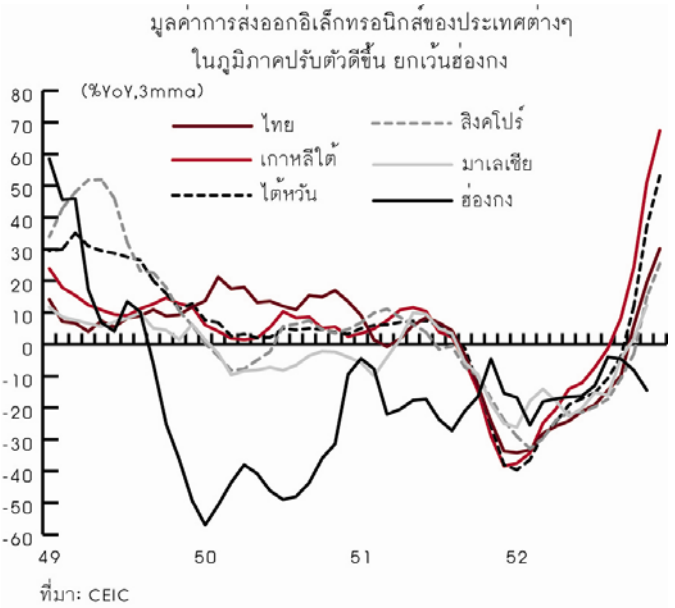

- **สินค้าอุตสาหกรรม: ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกหลังจากหดตัวตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปีที่ผ่านมา** มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4 โดยที่ปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 สินค้าส่งออกสำคัญขยายตัวหลายรายการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์/กระดาษและผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอาง/สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว ผลิตภัณฑ์เภสัชเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม เมื่อแยกตามประเภทอุตสาหกรรมส่งออก พบว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง สินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 และ 8.2 ตามลำดับ แต่สินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูงมีมูลค่าการส่งออกลดลง ร้อยละ 14.5 ซึ่งเป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปมีมูลค่าลดลง (ในปี 2552 การส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34 ของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูง)

  - **สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า:** ในไตรมาสที่สี่ มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3 และ 16.0 ตามลำดับ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น ประกอบกับมูลค่าส่งออกในช่วงเดียวกันปีที่แล้วลดลงมากจากผลกระทบวิกฤตเศรษฐกิจ สินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ ตู้เย็นตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ส่วนสินค้าที่ยังหดตัว ได้แก่ อุปกรณ์โทรคมนาคม ซึ่งส่วนมากจะส่งออกไปยังประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ญี่ปุ่นและสหรัฐฯ ซึ่งเศรษฐกิจฟื้นตัวเพียงช้าๆ และยังมีความเปราะบาง แต่การส่งออกฮาร์ดดิสก์ซึ่งส่วนใหญ่ส่งไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและจีนขยายตัวดีขึ้น

ตลาดส่งออกรถยนต์ที่สำคัญ คิดเป็นร้อยละ 53 ของการส่งออกรถยนต์ทั้งหมด

(%YOY)	2551				2552					
	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	สัดส่วน
ออสเตรเลีย	8.8	20.4	34.0	-34.6	-20.9	-50.1	-46.1	-20.9	69.7	19.3
มาเลเซีย	47.0	65.3	64.1	2.1	-13.1	-25.7	-33.5	-9.2	24.6	7.5
อินโดนีเซีย	49.0	71.6	56.2	7.4	-44.3	-63.5	-53.0	-46.0	-8.8	7.7
ซาอุดีอาระเบีย	24.3	26.6	20.7	24.7	9.9	35.3	6.4	-7.2	9.0	8.0
ฟิลิปปินส์	19.9	62.4	20.0	-31.2	2.7	-29.0	-25.3	24.6	55.8	5.9
ญี่ปุ่น	19.3	13.8	76.5	-27.8	-41.7	-56.9	-45.4	-57.8	23.4	5.0

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ตลาดส่งออกที่สำคัญ

(%YOY)	2550	2551				2552					
	ทั้งปี	ทั้งปี	H1	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	สัดส่วน
สหรัฐอเมริกา	-0.2	4.4	8.6	13.8	-12.0	-17.8	-27.1	-27.1	-19.2	4.5	10.9
ญี่ปุ่น	10.6	10.9	14.0	23.5	-6.0	-21.7	-26.2	-31.2	-24.9	-2.6	10.3
EU (15)	17.6	7.2	14.4	12.4	-11.2	-24.5	-32.8	-33.1	-26.6	-1.8	10.5
อาเซียน (9)	21.4	22.4	40.9	37.4	-17.4	-19.1	-31.6	-33.1	-21.7	18.3	21.3
ฮ่องกง	21.3	15.5	43.0	10.8	-18.9	-5.6	-14.2	-22.6	-3.6	23.8	6.2
ไต้หวัน	-1.1	-18.8	-19.7	-3.9	-30.7	-16.7	-42.5	-26.3	-13.1	27.3	1.5
เกาหลีใต้	11.7	23.0	16.2	63.1	-0.6	-23.2	-24.7	-18.7	-36.1	-7.5	1.8
ตะวันออกกลาง	30.8	26.9	30.0	46.5	3.8	-7.8	6.7	-17.7	-19.2	4.4	5.7
อินเดีย	47.1	25.6	28.7	25.5	19.9	-3.6	-17.1	-9.3	-7.7	20.4	2.1
จีน	26.6	9.1	27.8	14.5	-24.4	-0.4	-28.1	-9.3	-6.2	54.2	10.6

ที่มา: ธปท.

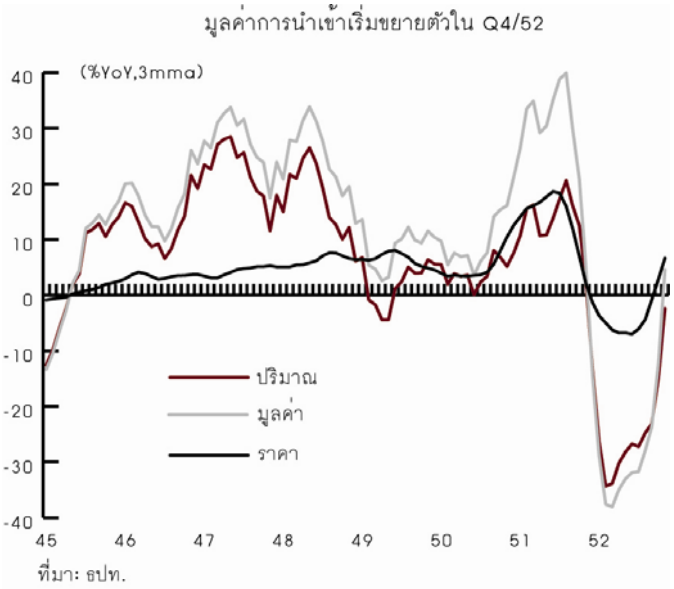

ที่มา: ธปท.

– **ยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ:** มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.4 เนื่องจากเศรษฐกิจโลกเริ่มมีการฟื้นตัว โดยผู้ผลิตชิ้นส่วนขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับประโยชน์จากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์บ้างแล้ว สังเกตได้จากการที่โรงงานผลิตรถยนต์เริ่มมีการเรียกคนงานกลับมาทำงาน ตลาดส่งออกรถยนต์หลักมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเกือบทุกตลาด (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.4 ของมูลค่าการส่งออก) เมื่อเทียบกับสามไตรมาสแรกที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง

– **สินค้าอาหาร (ไม่รวมน้ำตาล):** มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยร้อยละ 2.6 โดยสินค้าสำคัญที่ส่งออกเพิ่มขึ้นได้แก่ ผักและผลไม้ทั้งในรูปสด แช่แข็ง บรรจุกระป๋องและแปรรูปอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 และกุ้งแช่แข็งและแปรรูปเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 ส่วนสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋อง แช่แข็งและแปรรูป (ไม่รวมกุ้ง) ไก่แช่แข็งและแปรรูป ทั้งนี้การส่งออกสินค้าอาหารของไทยที่ลดลงส่วนหนึ่งมาจากปัญหาต้นทุนการผลิตของไทยที่สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน

- **ตลาดส่งออก: เพิ่มขึ้นทั้งในตลาดหลักและตลาดอื่น ๆ** ตลาดหลักที่มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ สหรัฐฯ และอาเซียน (9) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 และ 18.3 ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่าการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป (15) ลดลงร้อยละ 2.6 และ 1.8 ตามลำดับ สำหรับมูลค่าการส่งออกไปยังตลาดใหม่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น อาทิ ตลาดฮ่องกง (23.8%) ไต้หวัน (27.3%) และอินเดีย (20.4%) เป็นต้น และโดยเฉพาะตลาดจีนเพิ่มสูงขึ้นมากร้อยละ 54.2

❒ **การนำเข้า: มูลค่าและราคาการนำเข้าเริ่มเพิ่มขึ้น ขณะที่ปริมาณการนำเข้ายังหดตัวแต่ในอัตราที่ช้าลงมาก** ในไตรมาสที่สี่ มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 1.4 ขยายตัวเป็นครั้งแรกหลังจากหดตัวต่อเนื่องในช่วง 3 ไตรมาสแรกที่ผ่านมาร้อยละ 37.6 33.0 และ 28.3 ตามลำดับ โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 จากราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ แต่ปริมาณการนำเข้ายังหดตัวร้อยละ 4.8 เป็นการหดตัวในอัตราที่ช้าลงมากเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 32.6 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี ทั้งนี้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจภายในประเทศที่ฟื้นตัวขึ้นทำให้มีความต้องการนำเข้าสินค้าเพื่อตอบสนองกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากขึ้น ส่งผลให้การนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป และสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น ในขณะที่การนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นหดตัวช้าลงมาก เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่านำเข้าหดตัวร้อยละ 2.9 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เนื่องจากการแข็งค่าขึ้นของเงินบาท

- **สินค้าทุน: มูลค่าและปริมาณนำเข้าลดลง** มูลค่านำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 3.9 หดตัวช้าลงเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 19.7 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี เนื่องจากภาวะการลงทุนที่ฟื้นตัวขึ้นอย่างช้า ๆ และอัตราการใช้กำลังการผลิตที่ปรับตัวดีขึ้น สินค้าที่มีมูลค่านำเข้าลดลง ได้แก่ เครื่องจักรใช้ในอุตสาหกรรมและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์โลหะ และสินค้าทุนอื่น ๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการนำเข้าสินค้าหลักบางรายการในหมวดได้กลับมาขยายตัว อาทิ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นต้น ทั้งนี้ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 4.3 และราคาลดลงร้อยละ 0.4

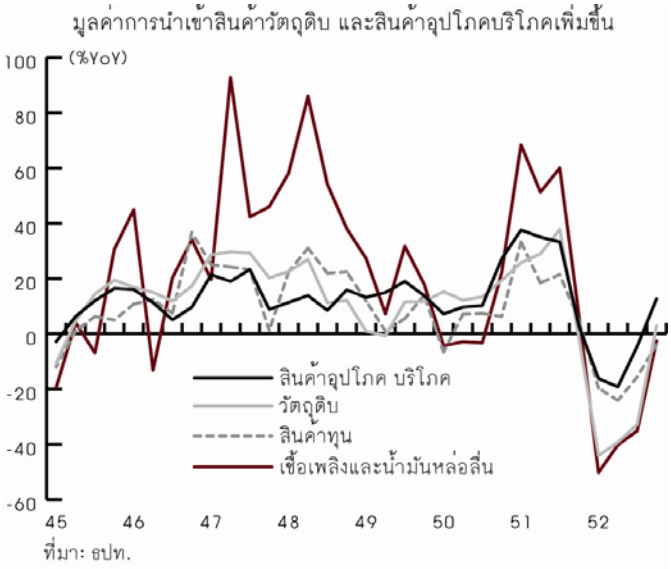

- **สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป: ปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้น** มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปขยายตัวร้อยละ 2.9 เป็นการขยายตัวครั้งแรกหลังจากหดตัวต่อเนื่องสี่ไตรมาส โดยเป็นการนำเข้าตามความต้องการใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกและเพื่อใช้ในประเทศตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ สินค้าในหมวดที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ อุปกรณ์ ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก เป็นต้น สินค้าที่มีมูลค่านำเข้าลดลงแต่ในอัตราที่ช้าลง ได้แก่ เหล็กเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เป็นต้น ปริมาณการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปขยายตัวร้อยละ 2.4 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6

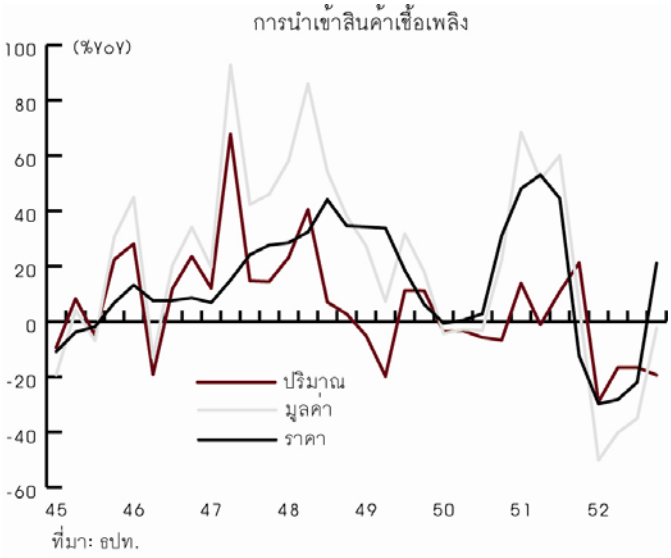

- **สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น: ราคานำเข้าเพิ่มขึ้น ทำให้มูลค่าหดตัวในอัตราที่ช้าลงมาก** มูลค่านำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นลดลงร้อยละ 2.5 ช้ากว่าการลดลงเฉลี่ยร้อยละ 41.4 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี โดยปริมาณการนำเข้าลดลงร้อยละ 19.4 แต่ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.0 สาเหตุที่มูลค่าการนำเข้าหดตัวช้าลง เนื่องมาจากราคาน้ำมันดิบและราคาน้ำมันสำเร็จรูปที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากฐานราคาในช่วงเดียวกันปีที่แล้วที่อยู่ในระดับต่ำ

- **สินค้าอุปโภคบริโภค: ปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้น** มูลค่านำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 เทียบกับการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ 13.1 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี เป็นผลจากการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่ปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ทำให้มีความมั่นใจในการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น สินค้าที่การนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เสื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำ

จากผัก ผลไม้ เป็นต้น ทั้งนี้ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9

รวมทั้งปี 2552 มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 24.9 โดยที่ปริมาณลดลงร้อยละ 23.0 และราคาลดลงร้อยละ 2.5 เมื่อคิดในรูปเงินบาท มูลค่านำเข้าลดลงร้อยละ 23.0 และราคาไม่เปลี่ยนแปลง

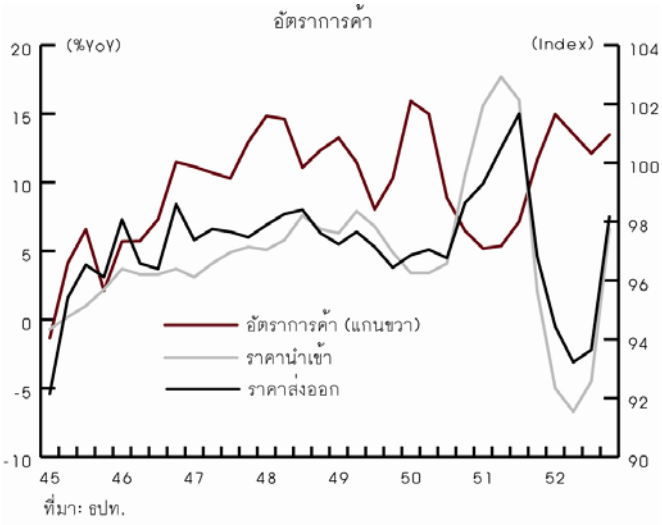

- **อัตราการค้า (Term of Trade) ปรับตัวดีขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว** เนื่องจากราคาส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นมากกว่าราคานำเข้า โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.5 ขณะที่ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 ทำให้อัตราการค้าในไตรมาสที่สี่ของปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ซึ่งเป็นผลดีต่อรายได้ของผู้ส่งออก

- **ดุลการค้า: เกินดุลลดลง** ในไตรมาสที่สี่ ดุลการค้าเกินดุล 2,673 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 89,039 ล้านบาท) ต่ำกว่าการเกินดุล 5,118 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 173,501 ล้านบาท) ในไตรมาสที่สาม รวมตลอดทั้งปี 2552 ดุลการค้าเกินดุล 19,416 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 669,988 ล้านบาท

- **ด้านการผลิต:**

  - **สาขาเกษตรกรรม** ลดลงร้อยละ 2.2 เป็นผลมาจากผลผลิตพืชสำคัญๆ ได้แก่ มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และข้าวลดลงร้อยละ 16.4 3.0 1.9 และ 0.7 ตามลำดับ เนื่องจากได้รับความเสียหายจากการระบาดของเพลี้ยแป้งสีชมพู และเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล ประกอบกับความแปรปรวนของสภาพอากาศและมีฝนตกชุกจนเกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่โดยเฉพาะทางภาคใต้ทำให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันและยางพาราลดลง สำหรับราคาสินค้าหมวดพืชผลขยายตัวร้อยละ 2.9 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปี ราคายางพาราเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.2 เนื่องจากอุปสงค์ยางพาราเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยางและอุตสาหกรรมยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่งที่ขยายตัวร้อยละ 15.9 และ 8.7 ตามลำดับ ส่วนราคาปาล์มน้ำมันขยายตัวสูงถึงร้อยละ 41.1 เนื่องจากผลผลิตของโลกลดลงจากปัญหาฝนตกชุกและน้ำท่วมในแหล่งผลิตสำคัญในประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซียและภาคใต้ของไทย ราคาข้าวเปลือกยังคงหดตัวร้อยละ 9.7 เนื่องจากเป็นฤดูกาลเก็บเกี่ยวข้าวนาปีผลผลิตจึงออกสู่ตลาดมาก อย่างไรก็ตามราคาข้าวเปลือกมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นแต่ก็ยังต่ำกว่าราคาประกันตามโครงการประกันรายได้ของรัฐบาล ราคาสินค้าปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ 5.8 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสุกรและไก่เนื้อ เนื่องจากความต้องการที่ขยายตัวต่อเนื่องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ราคาสินค้าประมงขยายตัวร้อยละ 1.7 ตามราคาปลาและกุ้งที่ปรับตัวสูงขึ้น

ดัชนีการผลิตภาคเกษตรกรรม

% YoY	2550	2551					2552				
	Year	Year	Q1	Q2	Q3	Q4	Year	Q1	Q2	Q3	Q4
ดัชนีผลผลิตพืชผล	1.4	8.9	4.5	16.2	18.7	3.4	-1.7	1.0	-6.2	-3.4	-0.2
ดัชนีราคาพืชผล	15.3	22.0	15.0	23.9	34.2	15.5	-7.8	-0.3	-16.4	-15.3	2.9
รายได้เกษตรกร	16.9	32.9	59.6	91.2	111.5	58.6	-9.3	0.7	-21.6	-18.2	2.7

ที่มา: ธปท.

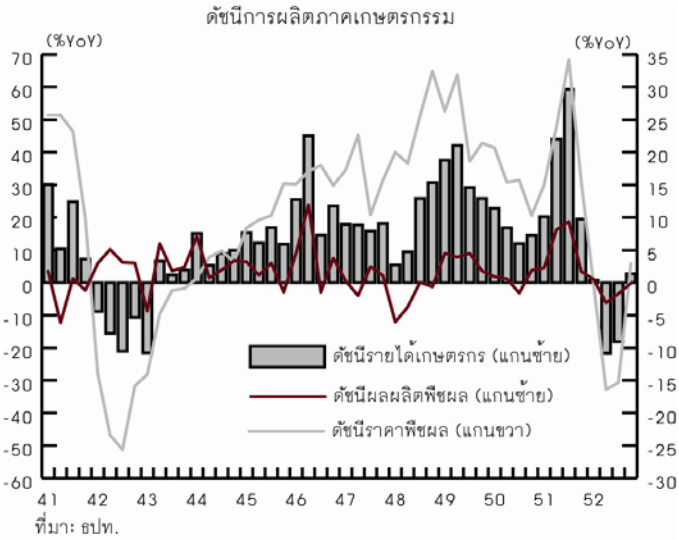

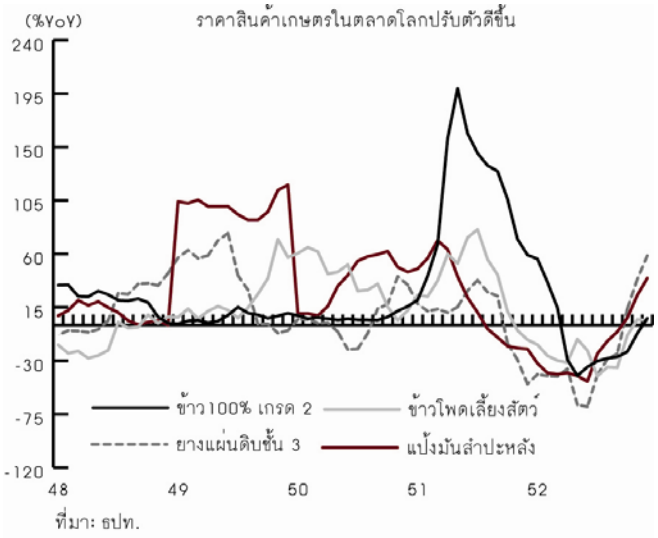

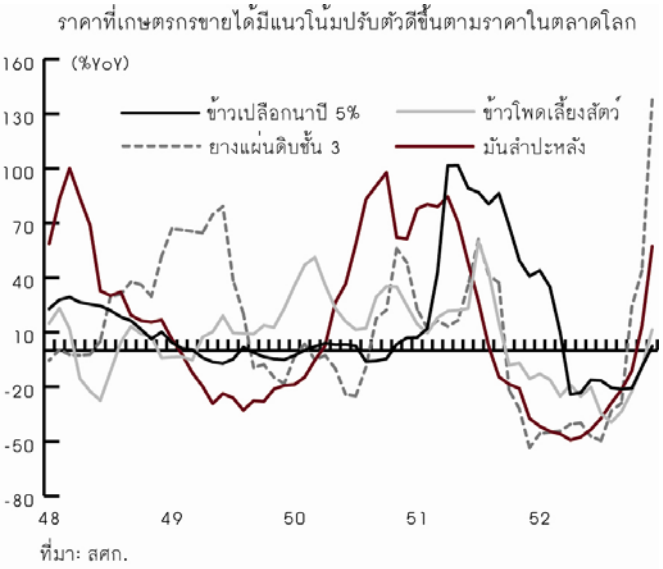

เนื่องจากปริมาณการผลิตกุ้งของโลกลดลงจากการเกิดปัญหาโรคระบาดในการเพาะเลี้ยงกุ้งทั้งในประเทศไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม การที่ราคาพืชเกษตรสำคัญเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้รายได้เกษตรกรในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 2.7 รวมทั้งปีสาขาเกษตรกรรมลดลงร้อยละ 0.6

- **สาขาอุตสาหกรรม** ขยายตัวร้อยละ 9.9 เร่งตัวขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 5.9 ในไตรมาสที่ผ่านมา ตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกที่ขยายตัวร้อยละ 22.9 จากทิศทางภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ทำให้อุปสงค์ในการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น โดยคำสั่งซื้อจากต่างประเทศในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 119.0 เพิ่มจากไตรมาสก่อนที่ระดับ 102.6 กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง ได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เช่น แผงวงจรรวมและหัวอ่านข้อมูล ที่ขยายตัวร้อยละ 46.9 และ 27.9 ตามลำดับ ส่วนหนึ่งเป็นการผลิตเพื่อรองรับคำสั่งซื้อที่เข้ามาอย่างต่อเนื่องจนถึงไตรมาสที่หนึ่ง ปี 2553 และอุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋องขยายตัวร้อยละ 22.3 ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการบริโภคภายในประเทศขยายตัวร้อยละ 7.5 เร่งตัวขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาที่หดตัวร้อยละ 7.9 จากภาวะเศรษฐกิจโดยรวมภายในประเทศที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องประกอบกับราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น

กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการปรับตัวดีขึ้น ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่ผลิตตามยอดสั่งจอง ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม อุตสาหกรรมในกลุ่มวัสดุก่อสร้าง เช่น เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กขยายตัวร้อยละ 81.0 ตามภาวะการก่อสร้างที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในไตรมาสนี้ รวมทั้งอุตสาหกรรมการผลิตยางและผลิตภัณฑ์ยางตามการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์

อัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 67.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62.5 ในไตรมาสที่ผ่านมา โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาอย่างชัดเจน ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร (ร้อยละ 61.1 จากร้อยละ 46.1) เครื่องดื่ม (ร้อยละ 70.0 จากร้อยละ 52.9) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 62.2 จากร้อยละ 51.0) อุตสาหกรรมยานยนต์และอุปกรณ์ขนส่ง (ร้อยละ 72.2 จากร้อยละ 59.9) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 72.0 จากร้อยละ 68.8) อย่างไรก็ตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ การผลิตรองเท้า ผลิตภัณฑ์หนังและเครื่อง

เรือน อยู่ที่ระดับร้อยละ 34.3 27.3 และ 25.7 ตามลำดับ ทั้งปี 2552 ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 5.1

- **สาขาก่อสร้าง** ขยายตัวร้อยละ 5.1 ปรับตัวดีขึ้นจากที่ขยายตัวร้อยละ 1.9 ในไตรมาสที่ผ่านมา โดยปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง เช่น เหล็กเส้น และปูนซีเมนต์ ขยายตัวร้อยละ 13.6 และ 9.6 ตามลำดับ การที่ภาคการก่อสร้างเพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการปรับตัวดีขึ้นของการก่อสร้างภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 2.0 จากที่หดตัวร้อยละ 6.3 ในไตรมาสที่ผ่านมา เนื่องจากผู้ประกอบการมีความมั่นใจมากขึ้นตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ พื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างรวมในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.3 ตามพื้นที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัย และอาคารพาณิชย์ ขยายตัวร้อยละ 1.4 และ 115.9 ตามลำดับ เนื่องจากมีการขออนุญาตก่อสร้างห้างสรรพสินค้าขนาดกลางและขนาดใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร 2 แห่ง ส่วนพื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 7.2 ตามการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ มูลค่าของโครงการอสังหาริมทรัพย์เกิดใหม่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลขยายตัวถึงร้อยละ 37.2 ซึ่งแสดงถึงความมั่นใจในการลงทุนด้านที่อยู่อาศัยของภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ส่วนการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 8.3 เป็นผลจากมาตรการกระตุ้นการลงทุนก่อสร้างภาครัฐภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง 2555 เช่น โครงการถนนไร้ฝุ่น และรถไฟระบบรางคู่ รวมถึงโครงการขนส่งพื้นฐานขนาดใหญ่ อาทิ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ และโครงการบ้าน BOI ส่วนดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงร้อยละ 3.1 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยราคาเหล็ก คอนกรีตและซีเมนต์ ลดลงร้อยละ 6.2 5.7 และ 2.0 ตามลำดับ ส่วนดัชนีราคาหมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ขยายตัวร้อยละ 9.5

- **สาขาอสังหาริมทรัพย์** ขยายตัวร้อยละ 1.8 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ จะเห็นได้จากดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัยที่อยู่ในระดับ 57.8 เพิ่มจากไตรมาสก่อนที่ระดับ 55.8 ประกอบกับการที่สถาบันการเงินเริ่มผ่อนคลายเกณฑ์การอนุมัติสินเชื่อให้กับเอกชนมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัยขยายตัวร้อยละ 7.6 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ราคาอสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มลดลงจึงเป็นปัจจัยสนับสนุนการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ของผู้บริโภค เห็นได้จากดัชนีราคาที่บ้านเดี่ยวพร้อมที่ดิน ดัชนีราคาทาวน์เฮาส์พร้อมที่ดินที่ลดลงร้อยละ 4.0 และ 2.6 แนวโน้มการลงทุนพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ขนาดเล็กและระดับราคาระดับปานกลาง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในเขตเมืองมากขึ้น ส่วนทำเลหลักในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณส่วนขยายเส้นทางการคมนาคมที่จะออกสู่ชานเมือง เช่น ส่วนต่อขยายของแนวรถไฟฟ้าจากเขตธนบุรีเข้าสู่ กทม. แนวรถไฟฟ้า Airport Link ควบรวม City line รวมถึงแนวถนนราชพฤกษ์ที่ขยายจากกรุงเทพมหานครสู่จังหวัดนนทบุรี บริเวณรามอินทรา-วัชรพล-ลำลูกกา รวมถึงรอบบริเวณท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เป็นต้น

- **สาขาการเงิน** ขยายตัวร้อยละ 6.6 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา เนื่องจากภาคครัวเรือนเริ่มมีความมั่นใจในการบริโภคมากขึ้น ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 1.4 เป็นการขยายตัวครั้งแรกในรอบปี ซึ่งสะท้อนจากปริมาณสินเชื่อภาคครัวเรือนที่ขออนุมัติจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินขยายตัวร้อยละ 5.2 และ 11.3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแหล่งที่มาของสินเชื่อในไตรมาสนี้ พบว่าการขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 2.2 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ปรับตัวดีขึ้นจากที่ขยายตัวร้อยละ 0.3 ในไตรมาสที่ผ่านมา ในขณะที่การขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่นขยายตัวร้อยละ 14.7 อย่างไรก็ตามปริมาณสินเชื่อภาคธุรกิจที่ขออนุมัติจากทั้งธนาคารพาณิชย์และจากสถาบันการเงินทั้งระบบหดตัวร้อยละ 8.6 และ 8.3 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบางส่วนสามารถระดมทุนได้เองโดยการออกพันธบัตร หรือหุ้นกู้ให้เอกชนแทนการกู้จากสถาบันการเงิน

- **สาขาโรงแรมและภัตตาคาร** ขยายตัวร้อยละ 13.5 เทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยไตรมาสนี้มีจำนวน 4.2 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.2 เทียบกับระยะเดียวของปีก่อน และเป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบปี เป็นผลมาจากการเข้าสู่ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวของไทยรวมทั้งการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวหลักของไทย โดยเฉพาะจากทวีปเอเชียที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.1 ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน เกาหลี และไต้หวัน ด้านอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 54.6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 49.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นทุกภูมิภาค โดยเฉพาะในภาคกลางที่อัตราการเข้าพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 52.0 เป็นร้อยละ 58.7 เนื่องจากมาตรการจูงใจนักท่องเที่ยวโดยการปรับลดราคาห้องพัก

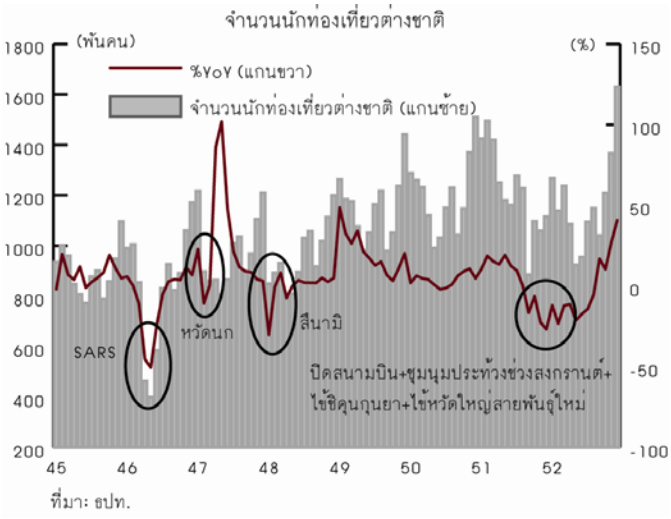

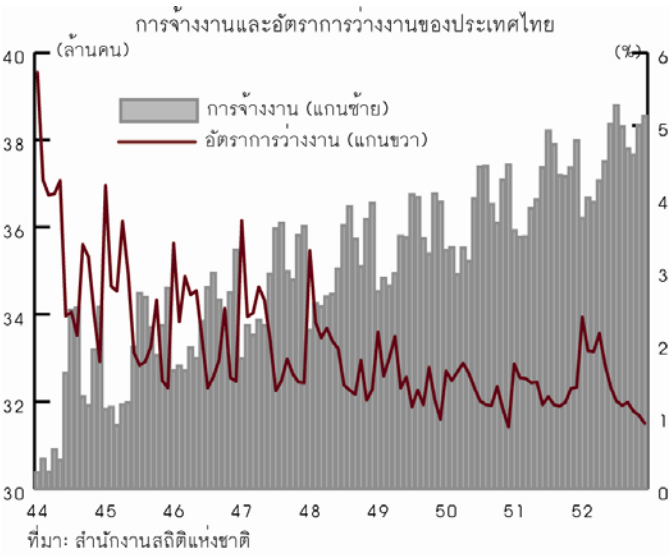

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

(%YOY)	2551					2552				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
การจ้างงานรวม	2.1	1.6	3.1	1.9	1.8	1.8	1.9	2.3	1.4	1.8
- ภาคเกษตร	2.7	0.4	3.6	3.7	2.9	-0.2	0.8	2.4	-0.8	-2.4
- นอกภาคเกษตร	1.7	2.3	2.8	0.6	1.0	3.1	2.5	2.2	3.1	4.7
อุตสาหกรรม	-3.0	0.4	-2.2	-6.5	-3.8	-2.0	-3.7	-4.6	1.3	0.4
ก่อสร้าง	3.3	0.5	2.0	3.8	6.9	3.5	3.4	5.2	1.6	2.9
โรงแรมและภัตตาคาร	1.8	1.2	2.5	2.2	1.2	8.2	7.7	7.3	8.7	10.9
อัตราการว่างงาน	1.4	1.6	1.4	1.2	1.3	1.5	2.0	1.8	1.2	1.0

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ทั่วประเทศ

ตลอดทั้งปี 2552 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทยจำนวน 14.1 ล้านคน (สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 14.0 ล้านคน) อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2552 ลดลงร้อยละ 3.4 เทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากในช่วงครึ่งแรกของปีประเทศต่างๆ ประสบกับวิกฤติเศรษฐกิจ การแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 และความไม่สงบทางการเมืองภายในประเทศ หลังจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มฟื้นตัว ปัญหาการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ลดลง และปัญหาทางการเมืองมีแนวโน้มคลี่คลาย ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวในครึ่งปีหลังกลับมาขยายตัวสูงถึงร้อยละ 11.5

- **การจ้างงาน การจ้างงานเพิ่มขึ้น อัตราการว่างงานลดลง** ไตรมาสที่สี่ ปี 2552 มีการจ้างงาน 38.18 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามภาวะเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น อุปสงค์ในการจ้างงานเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการค้าส่งและค้าปลีก และสาขาการก่อสร้าง ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9 5.7 และ 2.9 ตามลำดับ ส่วนการจ้างงานในภาคเกษตรลดลงร้อยละ 2.4 เนื่องจากการผลิตนอกภาคเกษตรมีอุปสงค์แรงงานที่เพิ่มขึ้นตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ รวมทั้งภาคเกษตรประสบกับปัญหาความแปรปรวนของสภาพอากาศ เกิดความเสียหายจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยและการแพร่ระบาดของเพลี้ยกระโดดในข้าว และเพลี้ยแป้งในมันสำปะหลัง เป็นต้น ทำให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกลับเข้าสู่ภาคการผลิตและภาคบริการเพิ่มขึ้น ส่วนการจ้างงานในสาขาอุตสาหกรรมมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ซึ่งเป็นการจ้างงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สอง สำหรับผู้ว่างงานเฉลี่ยในไตรมาสนี้มีจำนวน 3.84 แสนคน ลดลงจำนวน 1.2 แสนคน เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือลดลงร้อยละ 23.8 โดยมีอัตราการว่างงานร้อยละ 1.0 การที่ภาวะการจ้างงานเพิ่มขึ้นทำให้อัตราการว่างงานมีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้จำนวนผู้ขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าอุปสงค์ในกำลังแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างเห็นได้ชัดเจน

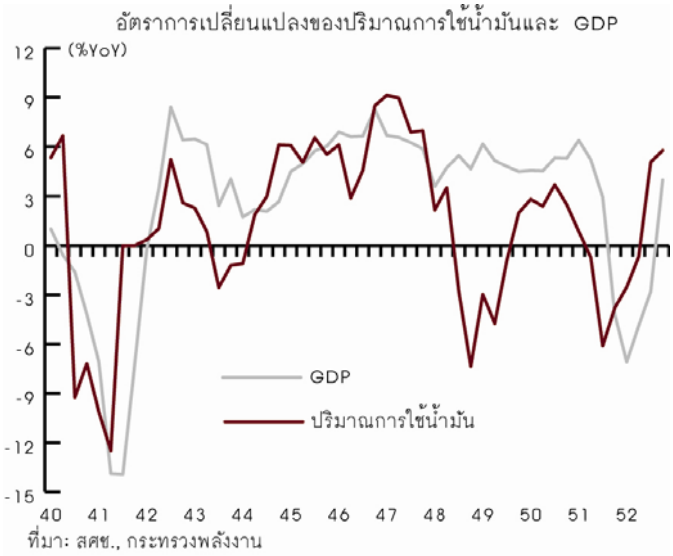

การใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

(%YoY)	2551					2552				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ปริมาณการใช้น้ำมันรวม (หน่วย: ล้านลิตร)	57,321	11,850	13,140	15,117	17,215	82,967	19,713	19,851	20,938	22,464
%YOY	49.68	32.06	42.12	58.21	63.60	44.74	66.36	51.07	38.51	30.49
น้ำมันเบนซิน	-2.95	-1.92	-5.22	-7.27	2.67	5.68	7.34	8.87	7.73	-0.71
ออกเทน (91+95)	-33.11	-26.42	-32.01	-40.14	-34.60	-18.07	-28.44	-21.31	-10.41	-7.93
แก๊สโซฮอล์	92.41	111.95	94.07	91.27	81.51	31.80	65.08	48.06	24.74	4.80
น้ำมันดีเซล	-5.74	-0.37	-3.99	-14.40	-4.78	4.71	-1.29	4.08	12.21	5.41
หมุนเร็ว+หมุนช้า	-23.28	-10.23	-20.44	-33.92	-30.06	-25.56	-31.48	-31.96	-20.98	-13.82
หมุนเร็ว บี5	502.41	787.29	645.00	498.98	384.62	115.77	240.20	154.81	107.91	47.92
ก๊าซแอลพีจี	16.57	17.59	20.82	27.13	1.79	5.18	0.71	1.77	-1.31	20.97
NGV	229.76	192.38	220.18	268.89	224.16	85.52	184.24	109.39	62.72	48.59

ที่มา : กระทรวงพลังงาน

❒ **ประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมดีขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว**

- **สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP** ในไตรมาสที่สี่ของปี 2552 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.9166 ลดลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 0.9264 ในไตรมาสที่สาม แต่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2551 ที่อยู่ที่ร้อยละ 0.9012 ซึ่งสัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP ที่อยู่ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้น้ำมันทั้งเพื่อการเดินทางและเพื่อกิจกรรมอื่น ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้รวมทั้งปี 2552 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 0.9424 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9005 ในปี 2551

- **การใช้น้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศ: ปริมาณการใช้พลังงานรวมเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการใช้พลังงานทางเลือกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง** ในไตรมาสที่สี่ของปี 2552 ปริมาณการใช้แก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว โดยมีปริมาณการใช้ประมาณ 12.2 ล้านลิตรต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 59.4 ของปริมาณการใช้เบนซินทั้งหมด ปริมาณการใช้ไบโอดีเซล (บี 5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 47.9 โดยมีปริมาณการใช้อยู่ที่ประมาณ 22.1 ล้านลิตรต่อวัน ปริมาณการใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.6 และปริมาณการใช้ก๊าซแอลพีจี เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.0 ซึ่งเป็นผลจากภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวดีขึ้นทำให้มีความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นทั้งในภาคครัวเรือนและเพื่อการพาณิชย์

ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน (ออกเทน 91 และ 95) และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วลดลงร้อยละ 7.9 และ 13.8 ตามลำดับ เป็นผลมาจากการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคมาใช้พลังงานทางเลือกอื่นทดแทน เช่น แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซล ซึ่งมีราคาถูกกว่า รวมทั้งปี 2552 ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วและหมุนช้าลดลงร้อยละ 25.6 ขณะที่การใช้ไบโอดีเซล (บี 5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 115.8 ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน (ออกเทน 91 และ 95) ลดลงร้อยละ 18.1 ขณะที่การใช้แก๊สโซฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 สำหรับการใช้ก๊าซแอลพีจีและก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 และ 85.5 ตามลำดับ

❒ **เสถียรภาพ**

- **เสถียรภาพในประเทศ**

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในไตรมาสที่สี่เงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 1.9 เป็นบวกครั้งแรกในรอบ 9 เดือน และตลอดปี 2552 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ -0.9 ทั้งนี้เงินเฟ้อเริ่มเป็นบวกตั้งแต่เดือนตุลาคมเป็นต้นมา จากราคาสินค้าทั่วไปที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจาก (1) นโยบายการประกันรายได้เกษตรกรของรัฐบาล ซึ่งทำให้ราคาข้าวปรับเพิ่มขึ้น (2) การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ตามการสูงขึ้นของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก (3) ค่าน้ำประปาเพิ่มขึ้น เนื่องมาจากรัฐบาลได้ปรับลดมาตรการช่วยค่าครองชีพเกี่ยวกับค่าน้ำประปา ส่งผลให้ประชาชนต้องรับภาระค่าน้ำประปาเพิ่มขึ้น (4) การปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตในกลุ่มสุราและยาสูบ ส่งผลให้ราคาสินค้าในหมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น ในขณะที่มาตรการเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในด้านการศึกษาลดลง ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยในไตรมาสที่สี่ เท่ากับร้อยละ 0.1 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับร้อยละ -0.5 ในไตรมาสที่สาม และตลอดทั้งปี 2552 อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 0.3[1]

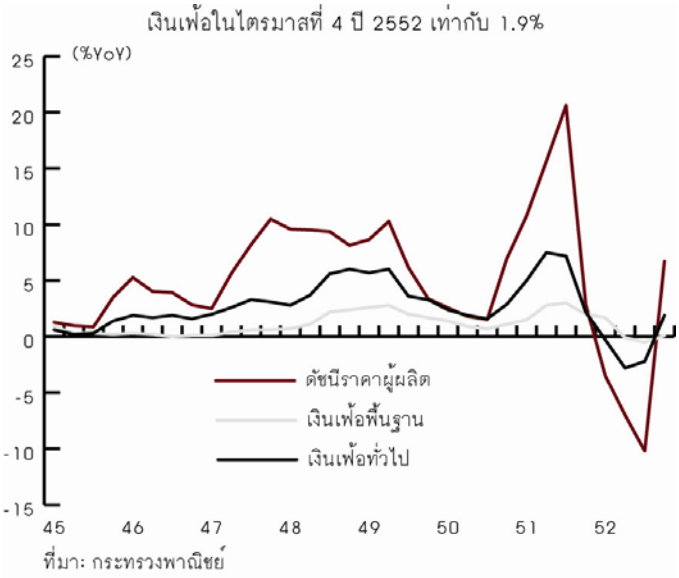

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ในไตรมาสที่สี่ ดัชนีราคาในหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 และเฉลี่ยตลอดทั้งปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกือบทุกประเภท ยกเว้นเครื่องปรุงอาหาร ผักสด น้ำมันและไขมัน โดยเฉพาะราคาข้าว (ข้าวสารเจ้าและข้าวสารเหนียว) ส่วนดัชนีราคาสินค้าหมวดที่มิใช่อาหารในไตรมาสที่สี่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เฉลี่ยตลอดทั้งปี 2552 ดัชนีราคาสินค้าหมวดที่มิใช่อาหารลดลงร้อยละ 4.8 เป็นผลมาจากราคาในหมวดพาหนะ การขนส่ง การสื่อสาร และการศึกษาที่ลดลงเป็นสำคัญ

ส่วนดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสที่สี่ปรับตัวเป็นบวกมาอยู่ที่ร้อยละ 6.7 หลังจากติดลบต่อเนื่องมาตั้งแต่ต้นปี 2552 เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาผลผลิตเกษตร ผลิตภัณฑ์เหมืองแร่ และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมร้อยละ 18.1 6.5 และ 4.2 ตามลำดับ ชี้ให้เห็นถึงแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะราคายางพารา ซึ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามความต้องการในภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่เริ่มฟื้นตัวและยอดคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้น และเมื่อรวมตลอดปี 2552 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 3.8[2]

- **ด้านต่างประเทศ**

ดุลบัญชีเดินสะพัดในไตรมาสที่สี่เกินดุล 4,274 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 142,276 ล้านบาท) เกินดุลต่อเนื่องจากไตรมาสที่สองและสาม 2,763 และ 3,713 ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ โดยเป็นผลจากการเกินดุลการค้า 2,673 ล้านดอลลาร์ สรอ. และการเกินดุลบริการ รายได้ และเงินโอน 1,601 ล้านดอลลาร์ สรอ.จากการเพิ่มขึ้นของรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้นมาก และมีการส่งกลับผลตอบแทนจากการลงทุนและเงินปันผลของนักลงทุนต่างชาติลดลง รวมตลอดทั้งปี 2552 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 20,291 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 700,368 ล้านบาท

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2553 เท่ากับ 138.42 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 15.67 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3] ซึ่งคิดเป็นประมาณ 5.8 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับมูลค่าการนำเข้า 9.4 เดือน

---

[1] ในเดือนมกราคม 2553 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 4.1 และอัตรากเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 0.6

[2] ในเดือนมกราคม 2553 ดัชนีราคาผู้ผลิตเท่ากับร้อยละ 11.5

[3] เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2553 เท่ากับ 141.56 พันล้านดอลล่าร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก 12.61 พันล้านดอลล่าร์)

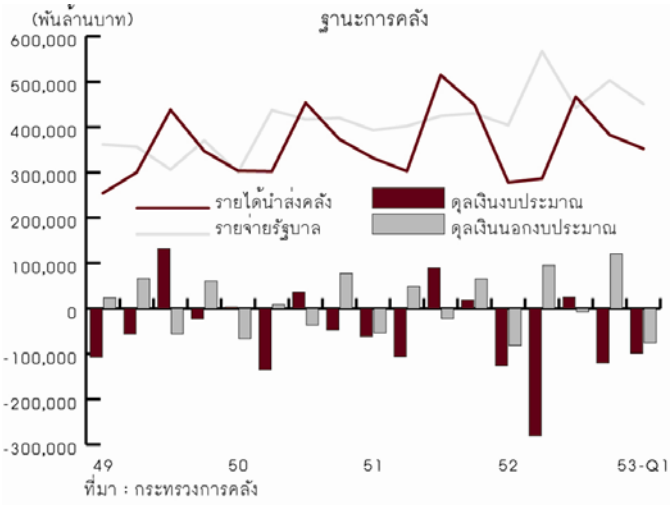

❐ **ฐานะการคลัง: ไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2553 (ต.ค. – ธ.ค. 52) รัฐบาลขาดดุลงบประมาณจำนวน 98,230 ล้านบาท เทียบกับขาดดุลงบประมาณ 126,322 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้ว** โดยรัฐบาลจัดเก็บรายได้ส่งคลังจำนวน 352,945 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.0 ของช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้ว โดยเป็นผลจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิตน้ำมันและรถยนต์ รวมทั้งอากรขาเข้าที่สูงกว่าประมาณการและช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ในด้านรายจ่ายรัฐบาลใช้จ่ายเงินงบประมาณจำนวน 451,175 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 จากช่วงเดียวกันของปีงบประมาณที่แล้ว โดยเป็นการเบิกจ่ายงบประมาณปีปัจจุบัน 396,155 ล้านบาท และงบประมาณปีก่อน 55,020 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 98,230 ล้านบาท และเมื่อรวมเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุล 76,864 ล้านบาท และการกู้เงินโดยการออกพันธบัตรและตั๋วเงินคลังเพื่อชดเชยการขาดดุลและเพื่อการบริหารเงินคงคลัง 51,572 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสดขาดดุล 123,522 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีเงินคงคลัง ณ สิ้นปีเดือนธันวาคม 2552 จำนวน 170,313 ล้านบาท

การเบิกจ่ายงบประมาณรวม ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2553 (ต.ค. – ธ.ค. 52) มีจำนวน 396,155 ล้านบาท คิดเป็นร้อย 23.3 ของวงเงินงบประมาณ 1,700,000 ล้านบาท สูงกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ที่ร้อยละ 20.0 โดยงบประมาณรายจ่ายประจำเบิกจ่ายได้ร้อยละ 24.6 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ และงบประมาณรายจ่ายลงทุนเบิกจ่ายได้ร้อยละ 20.5 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ร้อยละ 12.0

สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (SP2) ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2553 ได้มีการเบิกจ่ายแล้ว 35,035.8 ล้านบาทหรือร้อยละ 15.9 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ 219,819 ล้านบาท ภายใต้กรอบของ พ.ร.ก.ฟื้นฟูฯ 400,000 ล้านบาท โดยเบิกจ่ายในสาขาการลงทุนในระดับชุมชนสูงสุดในสัดส่วนร้อยละ 11.2 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ

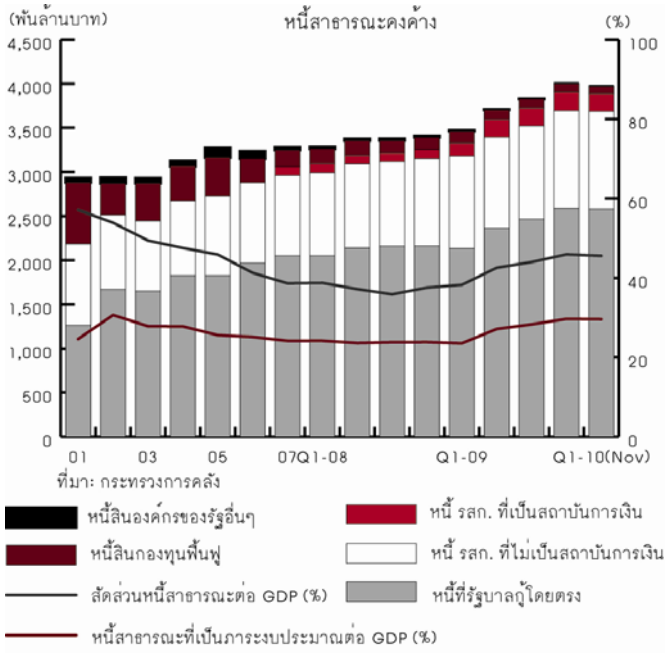

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2552 มีจำนวน 3,969,822 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.56 ของ GDP ลดลงเมื่อเทียบกับ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2552 (สิ้นปีงบประมาณ 2552) ที่มียอดหนี้สาธารณะคงค้างร้อยละ 45.93 ของ GDP เนื่องจากการลดลงของหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงินและหนี้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

❒ **ภาวะการเงิน: ฐานเงินและปริมาณเงินชะลอตัว สินเชื่อรวมของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวจากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อภาคครัวเรือน ในขณะที่สินเชื่อธุรกิจยังคงหดตัว สินเชื่อสถาบันการเงินเฉพาะกิจเร่งตัวขึ้นตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล เงินฝากรวมยังคงชะลอลงเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำส่งผลให้สภาพคล่องส่วนเกินลดลงแต่ยังคงอยู่ในระดับสูง ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝากทรงตัว แต่การระดมทุนภาคเอกชนยังลดลงต่อเนื่อง ค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์สรอ.แข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง แต่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง ทั้งนี้มีเงินทุนไหลเข้าสุทธิเพิ่มขึ้น ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวดีขึ้นในขณะที่ดัชนีราคาตลาดตราสารหนี้ปรับตัวลดลงตามการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทน (Yields) ผลประกอบการธนาคารพาณิชย์ลดลงเล็กน้อย**

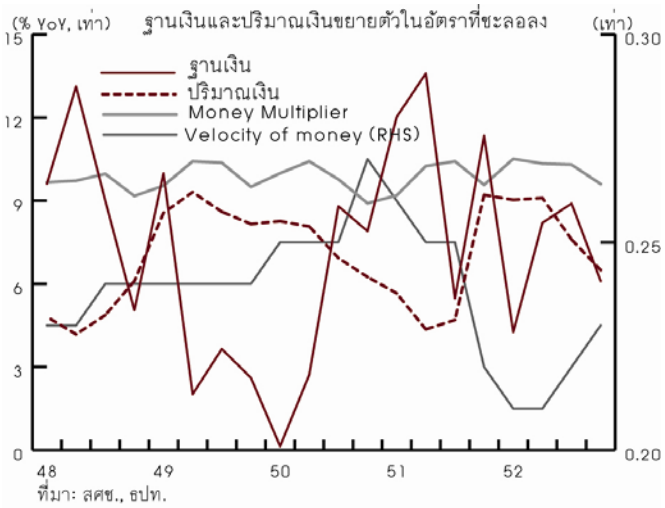

- **ฐานเงินและปริมาณเงินขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง** ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ ฐานเงินเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า 120 พันล้านบาทหรือขยายตัวร้อยละ 6.1 ชะลอลงจากร้อยละ 8.9 ในไตรมาสที่สาม จากการชะลอตัวของสินทรัพย์ต่างประเทศ สำหรับปริมาณเงินขยายตัวร้อยละ 6.5 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสที่สาม โดยเงินฝากที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจยังคงเพิ่มขึ้น ในขณะที่เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ยังหดตัวต่อเนื่อง ตัวคูณทวีทางการเงิน (Money Multiplier) ลดลงมาอยู่ที่ 9.6 เท่าจาก 10.3 เท่าในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม อัตราการหมุนของเงิน (Velocity of Money) ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ระดับ 0.23 เท่า ทั้งปี 2552 ฐานเงินขยายตัวร้อยละ 6.1 ชะลอลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 11.3 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากฐานที่สูงในปีที่ผ่านมา ในขณะที่ปริมาณเงินขยายตัวร้อยละ 6.5 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 9.2

- **เงินฝากธนาคารพาณิชย์ชะลอตัวลง** ในไตรมาสที่สี่เงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสที่สาม เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ทำให้มีการย้ายเงินฝากโดยเฉพาะเงินฝากประจำไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่จูงใจกว่า เช่น พันธบัตรรัฐบาลและหุ้นกู้ เป็นต้น เมื่อพิจารณาตามขนาดบัญชีพบว่าบัญชีเงินฝากขนาดเล็กขยายตัวได้ดีแต่บัญชีเงินฝากขนาดใหญ่ชะลอลง สำหรับเงินฝากที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจในไตรมาสที่สี่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.4 จากร้อยละ 15.9 ในไตรมาสที่สามเนื่องจากมีการเร่งระดมเงินฝากเพื่อรองรับการขยายสินเชื่อ Fast track ตลอดทั้งปี 2552 เงินฝากธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 8.5 ในปีที่ผ่านมา โดยในช่วงครึ่งแรกของปีเงินฝากรวมตั๋วแลกเงินขยายตัวได้ดีในระดับสูงเนื่องจาก

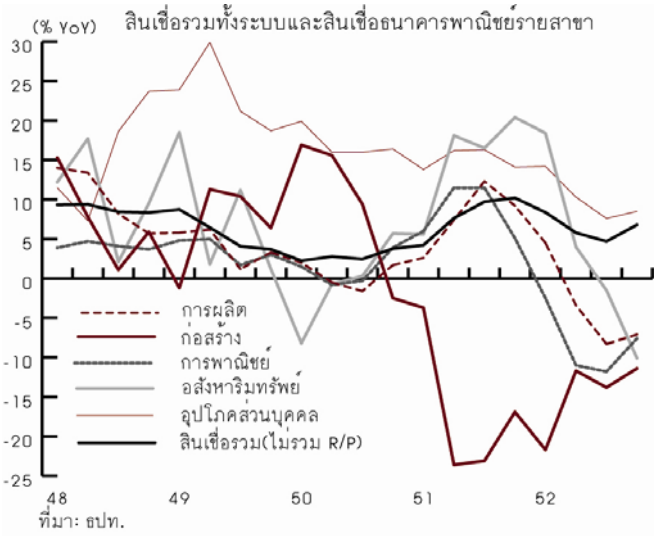

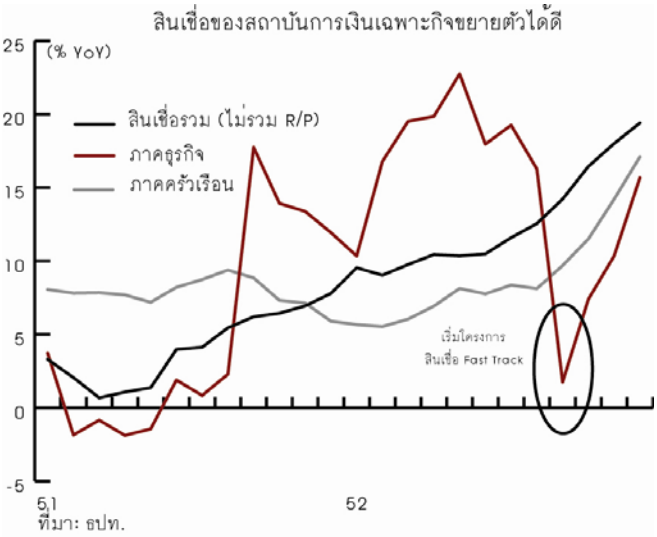

นักลงทุนมีความกังวลต่อความเสี่ยงในการลงทุนในสินทรัพย์อื่น แต่ในช่วงครึ่งหลังของปีนักลงทุนคลายความกังวลจึงย้ายเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนที่จูงใจกว่า

- **สินเชื่อรวมของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวจากการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อภาคครัวเรือน** ในไตรมาสที่สี่สินเชื่อรวมของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวร้อยละ 6.8 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.7 ในไตรมาสที่สาม โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวของสินเชื่อภาคครัวเรือนโดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเพื่อซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์ แต่สินเชื่อภาคธุรกิจยังคงหดตัวมากขึ้นจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสที่สาม มาเป็นร้อยละ 8.3 ในไตรมาสนี้ ถึงแม้ว่าความต้องการสินเชื่อเพื่อใช้ในการลงทุนและเป็นเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital) จะเพิ่มขึ้นตามภาวะการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ แต่ธนาคารพาณิชย์ยังมีความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ จากความกังวลต่อเสถียรภาพของการฟื้นตัว ทำให้สินเชื่อคงค้างลดลงทุกสาขายกเว้นภาคการธนาคารและธุรกิจการเงิน สำหรับสินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจขยายตัวได้ดีทั้งสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือนตามนโยบาย Fast Track ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง สัดส่วน NPLs[4] ต่อสินเชื่อคงค้างเท่ากับ 2.66 ลดลงจากร้อยละ 2.94 ในไตรมาสที่สาม สัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (Delinquency rate: ผิดนัดชำระตั้งแต่ 1-3 เดือน) ต่อยอดสินเชื่อคงค้าง ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.65 จากร้อยละ 4.06 ในไตรมาสที่สาม จากการที่ธนาคารพาณิชย์ดูแลคุณภาพสินเชื่ออย่างใกล้ชิด สำหรับทั้งปี 2552 สินเชื่อภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 9.3 ในปี 2551 โดยเป็นการขยายตัวในสินเชื่อภาคครัวเรือน ในขณะที่สินเชื่อภาคธุรกิจหดตัวลง

- **สภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์[5] ลดลงแต่ยังคงอยู่ในระดับสูง** สัดส่วนสินเชื่อ (ไม่รวมเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร) ต่อเงินฝากที่รวมตั๋วแลกเงินเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 86.6 ในไตรมาสที่สาม เป็นร้อยละ 88.6 ในไตรมาสที่สี่ แสดงถึงสภาพคล่องในระบบที่ตึงตัวขึ้น สอดคล้องกับสภาพคล่องส่วนเกินในระบบธนาคารพาณิชย์ที่ปรับตัวลดลงเล็กน้อยจาก 1.35 ล้านล้านบาทในไตรมาสที่สามเป็น 1.32 ล้านล้านบาทในไตรมาสที่สี่ จากการลดลงของ net R/P position และสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ (Net Foreign Asset) ที่ปรับตัวลดลงในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปีเนื่องจากปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในต่างประเทศลดลงในขณะที่มีเงินกู้ยืมจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

[4] NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองสิเอร์

[5] ตามนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดว่า สภาพคล่องส่วนเกินคำนวณจากผลรวมของ 1) ร้อยละ 50 ของพันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย 2) ร้อยละ 90 ของการลงทุนในธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร และ 3) ร้อยละ 40 ของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ

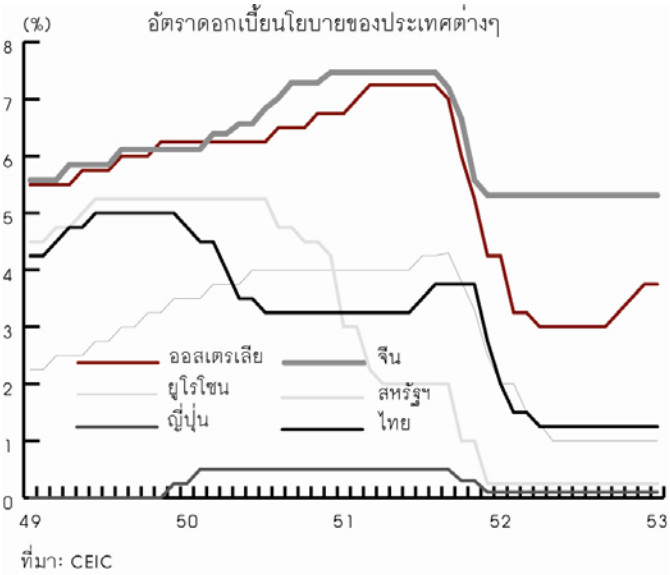

การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบายประเทศต่างๆ (ร้อยละ)

ประเทศ	2551				2552				อัตราดอกเบี้ย ธ.ค.52
	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	
ไทย			-0.50	-1.00	-1.25	-0.25			1.25
สหรัฐฯ	-0.75	-0.25		-0.75					0.25
ยุโรป			0.25	-1.75	-1.00	-0.25			1.00
จีน			-0.25	-1.89					5.31
ญี่ปุ่น				-0.40					0.10
ไต้หวัน	0.125	0.125	-0.125	-1.50	-0.75				1.25
มาเลเซีย				-0.25	-1.25				2.00
ออสเตรเลีย	0.25		-0.25	-2.75	-1.00	-0.25		0.75	3.75

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

- **อัตราดอกเบี้ยนโยบายยังคงอยู่ในระดับเดิม** ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี เพื่อสนับสนุนให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจมีความต่อเนื่อง เพื่อเป็นการช่วยกระตุ้นการบริโภคและลดต้นทุนของภาคธุรกิจ เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศผู้นำทางเศรษฐกิจและกลุ่มประเทศภูมิภาคที่ยังคงอัตราดอกเบี้ยไว้ในระดับเดียวกับไตรมาสที่ผ่านมา เพื่อรักษาความต่อเนื่องของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจซึ่งยังคงมีความเปราะบางอยู่ ยกเว้นประเทศออสเตรเลียที่ปรับอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น 3 ครั้งติดต่อกัน จากร้อยละ 3.0 ณ สิ้นไตรมาสที่สามเป็นร้อยละ 3.75 ณ สิ้นไตรมาสที่สี่

- **อัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดลงเล็กน้อย ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ยังทรงตัว** ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือนเฉลี่ยของ 4 ธนาคารใหญ่ ทรงตัวที่ร้อยละ 0.70 ต่อปีในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนลดลงจากร้อยละ 0.83 ในไตรมาสที่สามมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 0.70 ต่อปี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR อยู่ที่ร้อยละ 5.86 ไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาสที่สาม เนื่องจากสภาพคล่องในระบบยังคงมีเพียงพอ อย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง จากอัตราเงินเฟ้อที่เริ่มปรับตัวสูงขึ้นมาเป็นบวกในช่วงไตรมาสที่สี่ จากที่ติดลบติดต่อกันในช่วง 3 ไตรมาสแรก โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริง ณ สิ้นไตรมาสที่สี่อยู่ที่ร้อยละ -3.40 และ 1.80 ต่อปี ตามลำดับ

- **ผลประกอบการธนาคารพาณิชย์ไทยลดลง** ในไตรมาสที่สี่ ธนาคารพาณิชย์มีกำไรสุทธิจากการดำเนินงาน 21.4 พันล้านบาท ลดลงจาก 23.6 พันล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 9.5 จากไตรมาสก่อนหน้า โดยรายได้ที่มิใช่ดอกเบี้ยลดลงมาก เนื่องจากการขาดทุนจากเงินลงทุน และการลดลงของกำไรจากการปริวรรตเงินตรา ส่วนรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลลดลงน้อยกว่าค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ทำให้อัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย (Net Interest Margin: NIM) เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 3.05 ต่อปี **ตลอดปี 2552** ผลประกอบการของธนาคารพาณิชย์ไทยมีกำไรสุทธิ 82.9 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย โดยรายได้ดอกเบี้ยสุทธิลดลง แต่รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิปรับสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการปรับเพิ่มขึ้นของอัตราค่าธรรมเนียมและบริการ

บัญชีเงินทุน

(ล้านดอลลาร์ สรอ.)	Q1	Q2	Q3	Q4	2552
ธนาคารแห่งประเทศไทย	-149.4	-56.4	1,588.3	271.4	1,654.0
ภาครัฐ	-809.3	-107.1	-80.9	618.8	-378.5
ภาคธนาคาร	-2,179.6	1,141.9	4,407.3	4,055.5	7,425.1
การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์	-2,627.9	592.0	3,356.6	2,139.5	n.a.
การเปลี่ยนแปลงในหนี้สิน	448.3	549.9	1,050.7	1,916.0	n.a.
ธุรกิจที่ไม่ใช่ธนาคาร	704.4	-4,206.5	-3,594.0	-2,193.5	-9,289.6
เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ	1,336.4	1,021.3	1,157.8	1,359.4	4,875.0
- การลงทุนในเรือนหุ้น	1,538.2	1,482.9	1,368.5	1,084.0	5,473.1
- เงินกู้ในเครือ	-201.8	-461.5	-210.6	275.8	-598.1.
การลงทุนในหลักทรัพย์	551.9	-4,674.9	-3,868.3	-2,570.0	-10,560.9
- ตราสารทุน	323.5	-197.9	325.1	-467.9	n.a.
นักลงทุนต่างชาติ	296.5	151.3	739.3	-205.1	982.0
- ตราสารหนี้	228.4	-4,477.0	-4,193.4	-2,101.8	n.a.
เงินกู้จากต่างประเทศ	3.7	-189.1	-366.0	-1,108.2	-1,659.7
สินเชื่อการค้า	-1,156.4	500.5	691.6	651.2	687.0
อื่นๆ	-31.2	-864.3	-1,209.2	-1,067.2	-3,171.9
รัฐวิสาหกิจ	-765.2	-237.2	-535.1	-542.6	-2,080.2
บัญชีเงินทุนโดยรวม	-3,199.1	-3,465.3	1,785.5	5,053.6	174.8

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

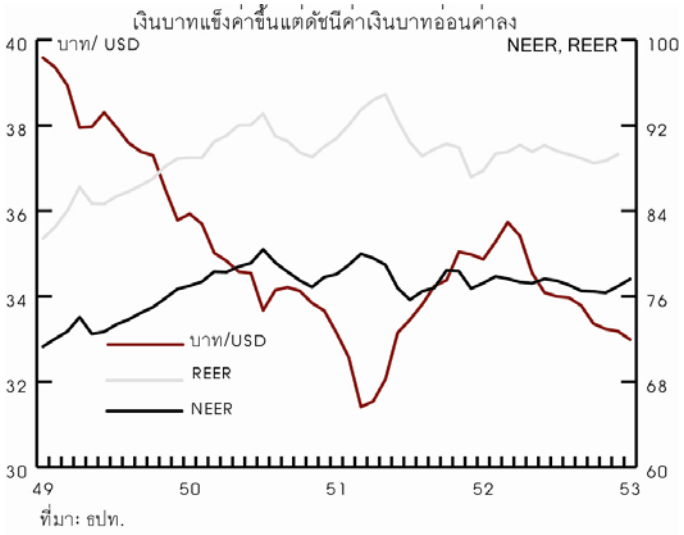

ที่มา: ธปท.

- **เงินทุนเคลื่อนย้ายไหลเข้าสุทธิ**[6] ในไตรมาสที่สี่มีเงินทุนไหลเข้าสุทธิ 5.05 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ 1.79 พันล้านดอลลาร์ สรอ. โดยเป็นการไหลเข้าจากภาคธนาคาร 4.06 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการลดการถือครองสินทรัพย์ต่างประเทศและนำเข้าเงินกู้จากต่างประเทศเพื่อปิดสถานะล่วงหน้าของธนาคารพาณิชย์เป็นสำคัญ ในขณะที่เงินลงทุนในหลักทรัพย์ยังคงไหลออกอย่างต่อเนื่อง โดยการไหลออกในไตรมาสที่สี่อยู่ที่ 2.57 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจาก 3.87 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่แล้ว ทั้งปี 2552 มีเงินทุนไหลเข้าทั้งสิ้น 174.84 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงอย่างมากเมื่อเทียบกับปี 2551 ที่ 14.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.เนื่องจากปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ลดลงจาก 9.81 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็น 4.87 พันล้านดอลลาร์ สรอ.ตามภาวะการลงทุนที่ซบเซาลงจากวิกฤติเศรษฐกิจโลก ประกอบกับเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของภาคนอกธนาคารไหลออกเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในตราสารหนี้ที่ไหลออกกว่า 10.54 พันล้านดอลลาร์ สรอ.เมื่อเทียบกับการไหลออกที่ 1.53 พันล้านดอลลาร์ สรอ.ในปี 2551 ซึ่งเป็นผลจากการลงทุนในตราสารหนี้ต่างชาติของคนไทยที่เพิ่มสูงขึ้นและการถอนการลงทุนในหลักทรัพย์ตราสารหนี้ของนักลงทุนต่างชาติ

- **อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ดัชนีค่าเงินบาทอ่อนค่าลง** อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยไตรมาสที่สี่ของปี 2552 เท่ากับ 33.26 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 1.9 จากไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2551 โดยอัตราแลกเปลี่ยนเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปลายไตรมาสแรก จากการไหลเข้าของเงินลงทุนตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้โอกาสในการหาผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ในภูมิภาคอื่นๆ เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะเอเชีย แต่อย่างไรก็ตามเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับสกุลเงินของประเทศคู่ค้า/คู่แข่งอื่นๆ ส่งผลให้ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate: REER) โดยเฉลี่ยลดลงอย่างต่อเนื่องในปี 2552 โดยในไตรมาสที่สี่ลดลงร้อยละ 0.56 และ 0.77 ตามลำดับ และล่าสุดในเดือนมกราคม 2553 ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยอยู่ที่ 32.99 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเฉลี่ยในวันที่ 1-18 กุมภาพันธ์ 2553 เท่ากับ 33.11 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

[6] ตัวเลขเงินทุนเคลื่อนย้าย ณ สิ้นไตรมาสสี่ ปี 2552 เป็นตัวเลขประมาณการที่อ้างอิงจากข้อมูลเร็วบางส่วนจากธนาคารแห่งประเทศไทยและจะมีการปรับในเดือนถัดไป

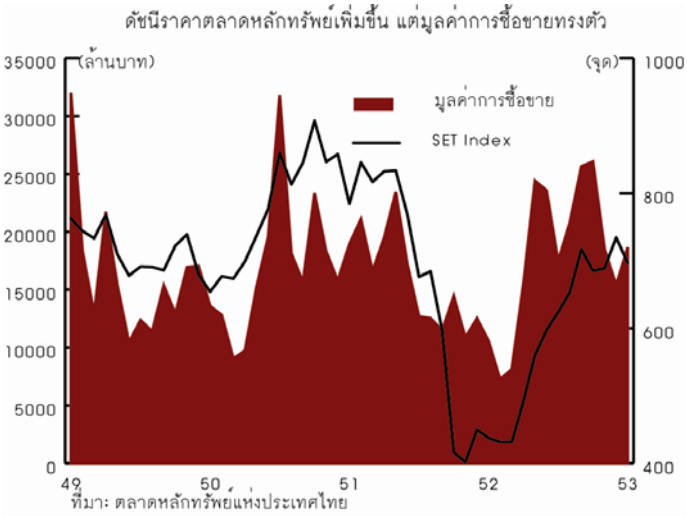

ปริมาณการซื้อขายของนักลงทุนต่างชาติ

	2550	2551					2552				
(พันล้านบาท)	Year	Q1	Q2	Q3	Q4	Year	Q1	Q2	Q3	Q4	Year
ตลาดหลักทรัพย์	55.0	-13.9	-36.1	-74.8	-37.3	-162.3	-5.6	25.8	35.0	-17.0	38.2
ตลาดตราสารหนี้	-40.3	29.1	26.5	8.8	4.0	68.4	-2.0	11.7	19.0	-1.9	26.9

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

- **ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวขึ้นตามการทำราคาปิดสิ้นงวดบัญชี (window dressing) ของนักลงทุนสถาบัน ขณะที่มูลค่าการซื้อขายทรงตัว** ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิด ณ สิ้นไตรมาสที่สี่อยู่ที่ 734.5 จุด ปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 2.4 จากไตรมาสที่สาม ส่วนหนึ่งเนื่องจากการทำ window dressing ของนักลงทุนสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของตลาดในภูมิภาค โดยดัชนีราคาปรับเพิ่มขึ้นในกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ 20.0 พันล้านบาท ลดลงจากไตรมาสก่อนเล็กน้อย นักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิ 17.0 พันล้านบาท นักลงทุนสถาบันมียอดซื้อ 19.4 พันล้านบาท ภาพรวมในปี 2552 ตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวดีขึ้นจากปีที่ผ่านมา ดัชนีราคาเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 63.3 โดยมีปัจจัยบวกจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและผลประกอบการของบริษัทจดทะเบียน ทำให้มูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้น และนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ สำหรับในเดือนมกราคม 2553 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงมาปิดที่ 696.6 จุด มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน 18.7 พันล้านบาท ส่วนนักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิ 7.5 พันล้านบาท

- **มูลค่าซื้อขายตราสารหนี้ลดลงแต่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรเพิ่มมากขึ้น** มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาด (Outright) ในไตรมาสที่สี่เฉลี่ยเท่ากับ 51.6 พันล้านบาทต่อวัน ลดลงจากไตรมาสสามเล็กน้อย นักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิ 1.9 พันล้านบาท อัตราผลตอบแทน (Yield) พันธบัตรรัฐบาลอายุมากกว่า 1 ปี ปรับเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดัชนีราคาปรับลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสสาม ตลอดทั้งปี 2552 มูลค่าซื้อขายลดลงร้อยละ 14.0 ตามการซื้อสุทธิที่ลดลงมากของนักลงทุนต่างชาติ เนื่องจากมีการย้ายไปลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงมากขึ้น อัตราผลตอบแทนเคลื่อนไหวในกรอบแคบ ๆ ตลอดทั้งปี จากการคาดการณ์การปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยในอนาคตและปริมาณพันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทยและพันธบัตรรัฐบาลที่ออกใหม่ในตลาดแรกอย่างต่อเนื่อง ณ สิ้นปี 2552 อัตราผลตอบแทนปรับเพิ่มขึ้นเกือบทุกช่วงอายุ โดยปรับขึ้นมากในช่วงอายุระยะปานกลางและระยะยาว ในเดือนมกราคม 2553 มูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาดเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่ 62.5 พันล้านบาท นักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 3.8 พันล้านบาท อัตราผลตอบแทนยังคงปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

- **การระดมทุนของภาคเอกชนลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยส่วนใหญ่เป็นการออกหุ้นกู้** ในไตรมาสที่สี่ปี 2552 การระดมทุนของภาคเอกชนมีมูลค่ารวม 263.0 พันล้านบาท ลดลงจาก 271.2 พันล้านบาท เมื่อเทียบกับในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการระดมทุนในตราสารทุน

7.1 พันล้านบาท ในธุรกิจภาคการผลิตกลุ่มสื่อและสิ่งพิมพ์ ในขณะที่มีการออกหุ้นกู้ 255.9 พันล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 73 เป็นการออกหุ้นกู้ของภาคการเงิน แต่สำหรับในภาคเศรษฐกิจจริงนั้นมีการออกหุ้นกู้ในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต กลุ่มบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ และการขนส่ง ตลอดทั้งปี 2552 ภาคเอกชนระดมทุนรวม 1,014.2 พันล้านบาท ลดลงจาก 1,312.2 พันล้านบาท ในปี 2551 โดยเกือบทั้งหมดเป็นการระดมทุนผ่านหุ้นกู้ โดยเฉพาะในกลุ่มธุรกิจการเงินและกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตเป็นสำคัญ ซึ่งสะท้อนว่าภาคธุรกิจบางกลุ่มยังคงมีความต้องการเงินทุน และสามารถใช้โอกาสในภาวะดอกเบี้ยต่ำ ในการคงต้นทุนของเงินทุนได้ โดยเฉพาะในช่วงที่ช่องทางระดมทุนอื่น ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์และตลาดสินเชื่อไม่เอื้ออำนวย

❑ ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบ

US$/Barrel		OMAN	DUBAI	BRENT	WTI	เฉลี่ย
2550	ทั้งปี	68.75	68.83	72.60	72.64	70.70
2551	ทั้งปี	94.37	93.65	97.93	99.69	96.41
2552	Q1	44.60	44.27	45.43	43.07	44.34
	Q2	59.01	58.95	59.67	59.64	59.32
	Q3	68.19	67.88	68.85	68.36	68.32
	Q4	75.42	75.29	75.58	76.22	75.63
	ทั้งปี	61.80	61.60	62.38	61.82	61.90
2553	ม.ค.	76.88	76.56	77.01	78.41	77.21
	1-11 ก.พ.53	72.33	71.94	72.74	74.27	72.82
	11 ก.พ.53	72.66	72.12	73.05	75.28	73.28

ที่มา: รอยเตอร์

- ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก: เพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรก หลังจากลดลงต่อเนื่อง 4 ไตรมาส ในไตรมาสที่สี่ของปี 2552 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอมาน และ WTI) อยู่ที่ 75.6 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.6 จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้ปริมาณความต้องการใช้เพิ่มขึ้นตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับราคาน้ำมันดิบในไตรมาสสี่ปี 2551 ปรับลดลงอย่างมากจากผลกระทบวิกฤตเศรษฐกิจสหรัฐฯ

ตลอดปี 2552 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอมาน และ WTI) อยู่ที่ 61.90 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 35.8 เมื่อเทียบกับปี 2551 ซึ่งเป็นผลจากฐานราคาน้ำมันดิบในปี 2551 ที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์เนื่องจากมีการเก็งกำไรในตลาดน้ำมัน ประกอบกับวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่เกิดขึ้นทำให้ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันลดลง และความเสียหายในภาคการเงินที่เกิดขึ้นทำให้การเก็งกำไรในตลาดน้ำมันลดลง อย่างไรก็ตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยได้ปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตลอดทั้งปี 2552 โดยปรับเพิ่มจาก 44.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสแรกของปี เป็น 59.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสที่สอง และเป็น 68.3 และ 75.6 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสที่ 3 และ 4 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น เอเชีย ยุโรป และอเมริกา การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งของประเทศจีน อินเดีย รวมถึงการอ่อนค่าลงของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งส่งผลให้นักลงทุนเข้ามาเก็งกำไรในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น

ราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศ

บาท/ลิตร		ULG95	UGR91	Gasohol			HSD	HSD B5
				95E10	95E20	91		
2550	ทั้งปี	29.18	28.32	26.17	-	25.62	25.66	24.95
2551	ทั้งปี	35.33	33.43	28.97	27.37	28.16	31.26	30.39
2552	Q1	32.95	25.22	20.88	19.36	20.06	19.74	17.90
	Q2	37.51	30.93	27.14	24.84	26.33	24.52	21.57
	Q3	39.51	34.37	31.68	28.45	29.97	27.32	25.29
	Q4	39.91	34.71	31.21	28.91	30.42	27.50	26.09
	ทั้งปี	37.47	31.31	27.73	25.39	26.69	24.77	22.71
2553	ม.ค.	41.92	35.92	32.32	30.02	31.52	28.09	26.75
	1-12 ก.พ.	42.17	36.17	32.57	30.27	31.54	27.76	26.56
	12 ก.พ.	42.34	36.34	32.74	30.44	31.24	27.59	26.39

ที่มา: EPPO

- **ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศ: เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว** ในไตรมาสที่สี่ปี 2552 ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศทุกประเภทเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันปีที่แล้ว โดยราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.0 ราคาน้ำมันเบนซิน 91 เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E10) และราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E20) เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.6 และ 46.6 ตามลำดับ และแก๊สโซฮอล์ 91 เพิ่มขึ้นร้อยละ 50.6 สำหรับราคาเฉลี่ยน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วบี 5 ลดลงเท่ากันที่ร้อยละ 21.1 ทั้งนี้การที่ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องมาจากราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วลดลงมากตามราคาน้ำมันโลกที่ลดลง และผลจากการลดอัตราภาษีสรรพสามิตน้ำมันลงภายใต้มาตรการ 6 มาตรการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤตเพื่อคนไทยทุกคน

เฉลี่ยทั้งปี 2552 ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศทุกชนิดลดลงเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ยกเว้นราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 ขณะที่ราคาน้ำมันเบนซิน 91 ลดลงร้อยละ 6.3 ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E10) ลดลงร้อยละ 4.3 ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E20) ลดลงร้อยละ 7.2 และราคาแก๊สโซฮอล์ 91 ลดลงร้อยละ 5.2 สำหรับราคาเฉลี่ยน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วบี 5 ลดลงร้อยละ 20.8 และ 25.3 ตามลำดับ ทั้งนี้ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศที่ลดลงนั้นเป็นไปตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลง อย่างไรก็ตามราคาน้ำมันขายปลีกภายในประเทศลดลงในอัตราที่น้อยกว่าราคาน้ำมันดิบ ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตเพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงานในเดือนกุมภาพันธ์[7] และการขยายเพดานจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้นจาก 5 บาทต่อลิตรเป็น 10 บาทต่อลิตรในเดือนพฤษภาคม[8]

[7] ตามมติ ครม. วันที่ 28 มกราคม 2552 เห็นชอบมาตรการเพิ่มภาษีสรรพสามิตน้ำมัน เพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทางเลือกจากพืชเกษตรในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ และรักษาเสถียรภาพในภาคการคลังและระบบเศรษฐกิจ

[8] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 ขยายเพดานจัดเก็บภาษีสรรพสามิตน้ำมัน โดยเพิ่มจาก 5 บาทต่อลิตรเป็น 10 บาทต่อลิตร

อัตราการขยายตัวที่แท้จริงทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

Real GDP % YOY	2551		2552					2553f *
	Year	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Year	Year
โลก*	2.8	-1.3	-3.6	-1.8	-0.3	2.8	-0.7	3.8-4.2
สหรัฐอเมริกา	1.2	-1.9	-3.3	-3.8	-2.6	0.1	-2.4	2.7
กลุ่มยูโรโซน	0.7	-1.5	-5.0	-4.8	-4.0	-2.1	-4.0	1.6
อังกฤษ	0.7	-1.0	-4.9	-5.6	-5.2	-3.5	-4.8	1.4
ญี่ปุ่น	-0.7	-4.1	-8.8	-5.7	-5.2	-0.4	-5.0	1.2
จีน	9.1	6.8	6.1	7.9	8.9	10.7	8.7	9.7
อินเดีย	7.5	5.8	5.8	6.1	7.9	7.0*	6.7*	7.8
เกาหลีใต้	2.2	-3.4	-4.3	-2.5	0.6	6.0	-0.1	5.0
ไต้หวัน	0.1	-8.4	-10.1	-7.5	-1.3	7.5*	-2.8*	5.1
ฮ่องกง	2.6	-2.5	-7.8	-3.8	-2.4	2.4*	-2.9*	4.6
สิงคโปร์	1.1	-2.5	-10.1	-3.5	0.8	3.5	-2.1	5.2
มาเลเซีย	4.6	-2.5	-6.2	-3.9	-1.2	1.7*	-2.4*	4.1
ฟิลิปปินส์	4.6	-2.5	0.4	1.5	0.8	1.8	0.9	3.7
เวียดนาม	6.3	-2.5	3.1	4.5	5.8	5.1	4.5	6.2
อินโดนีเซีย	6.1	-2.5	4.4	4.0	4.2	5.4	4.5	5.6

หมายเหตุ * การประมาณการของ สศช.

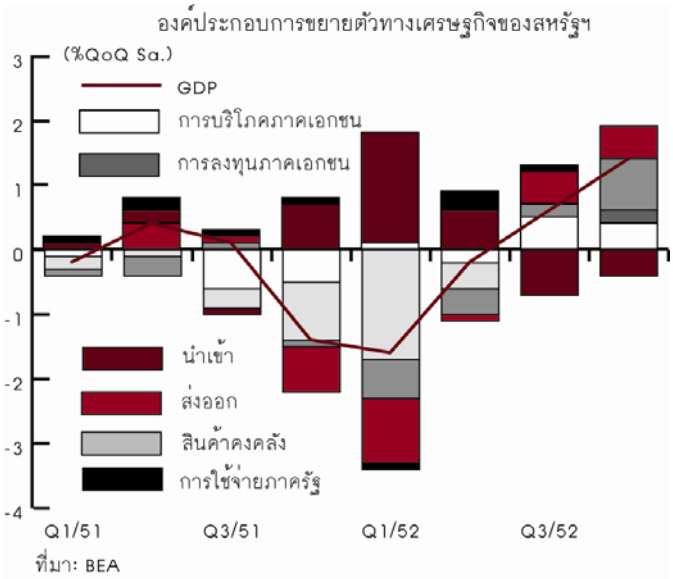

ที่มา: BEA

1.3 สถานการณ์เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 4 ปี 2552

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสสุดท้ายของปี ฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าและเริ่มขยายตัวเป็นบวกเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส

ในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวอย่างชัดเจนทั้งในภาคเศรษฐกิจจริง ภาคการเงินและการค้าระหว่างประเทศ ในด้านการฟื้นตัวของภาคเศรษฐกิจจริง เศรษฐกิจสำคัญๆ ขยายตัวเป็นบวกเกือบทุกประเทศเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2551 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) การขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นของเศรษฐกิจจีนซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เศรษฐกิจอื่นๆ และการค้าในภูมิภาคเอเชียฟื้นตัว (2) การฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในสหรัฐฯ ที่เริ่มปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ และ (3) การปรับตัวของสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญๆ โดยเฉพาะจีน สหรัฐฯ และประเทศสำคัญอื่นๆ ในเอเชีย ซึ่งทำให้การผลิตภาคอุตสาหกรรม และการค้าโลกฟื้นตัว อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนยังหดตัวเนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศสำคัญๆ ในกลุ่มนี้ยังหดตัวและประเทศที่มีปัจจัยพื้นฐานอ่อนแอยังเผชิญกับปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ในด้านภาคการเงิน Spread สำคัญๆ ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องซึ่งสะท้อนถึงการลดลงของความเสี่ยงในระบบการเงินโลก ในด้านการค้าโลกมูลค่าการนำเข้าของจีน NIEs และ ASEAN-5 เพิ่มขึ้นต่อเนื่องและกลับสู่ระดับในปี 2550 ในขณะเดียวกันการนำเข้าของสหรัฐฯ มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับต้นปีแม้ว่าจะยังอยู่ในระดับต่ำกว่าปี 2551 และ 2550 ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามอุปสงค์การนำเข้าของกลุ่มประเทศยุโรปและญี่ปุ่นยังอยู่ในระดับต่ำกว่าปี 2550 และ 2551 ค่อนข้างมากและยังไม่มีการปรับตัวดีขึ้นที่ชัดเจนเมื่อเทียบกับต้นปี 2552 สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและอุปสงค์ในประเทศที่ยังอ่อนแอ

- **เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา**ในไตรมาส 4 ปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 0.1 (YoY) หลังจากหดตัวต่อเนื่องกัน 4 ไตรมาสและส่งผลให้เศรษฐกิจสหรัฐฯ ทั้งปี 2552 หดตัวร้อยละ 2.4 การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจนำโดยการปรับตัวของสินค้าคงคลังและการฟื้นตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ปี 2551 ร้อยละ 1.1 แต่การลงทุนภาคเอกชนยังคงหดตัวร้อยละ 13.8 ทั้งนี้เมื่อพิจารณากิจกรรมทางเศรษฐกิจไตรมาสต่อไตรมาส พบว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 1.4 ซึ่งเป็นการฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่ 3 โดยองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 มาจากการเพิ่มขึ้นของสินค้าคงคลังร้อยละ 0.8 การบริโภคภาคเอกชนร้อยละ 0.4 และการส่งออกสุทธิร้อยละ 0.1 ในด้านการผลิต เครื่องชี้สำคัญ ๆ แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวดีขึ้น โดยดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมเดือนธันวาคมเพิ่มเป็น 55.9 ซึ่งเป็นระดับที่สูงที่สุดนับตั้งแต่เมษายน 2549 ในขณะที่ดัชนีการผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนธันวาคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

เป็นเดือนที่ 6 ร้อยละ 0.64 (MoM sa.) อย่างไรก็ตามดัชนี ISM นอกภาคอุตสาหกรรมในเดือนธันวาคมอยู่ที่ 49.8 ปรับลดลงมาจาก 50.5 ในเดือนกันยายนแต่ยังอยู่ในระดับที่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับระดับ 39.9 ในเดือนธันวาคม 2551 การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลโดยเฉพาะมาตรการช่วยเหลืออุตสาหกรรมรถยนต์ การคืนภาษีให้แก่ผู้ซื้อที่อยู่อาศัย รวมทั้งมาตรการขยายปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำเป็นประวัติการณ์ ซึ่งสนับสนุนการฟื้นตัวของการบริโภคและตลาดสินทรัพย์ อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงเผชิญกับความเสี่ยงจากการว่างงานที่สูง โดยอัตราการว่างงานในเดือนธันวาคมอยู่ที่ร้อยละ 10.0 เทียบกับร้อยละ 7.4 ในเดือนธันวาคม 2551

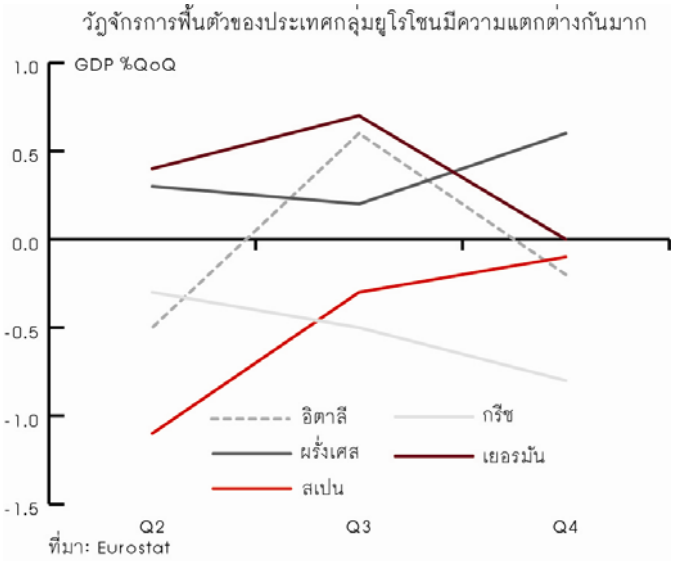

- **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยุโรป**ในไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 0.1 (QoQ)[9] เทียบกับร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2551 ยังคงหดตัวที่ร้อยละ 2.1 (YoY) นับเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ส่งผลให้ทั้งปี 2552 เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยุโรปหดตัวร้อยละ 4.0 ทั้งนี้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในกลุ่มยุโรปมีความแตกต่างกัน โดยเศรษฐกิจของเยอรมนี สหราชอาณาจักรและฝรั่งเศสมีการปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 จากการฟื้นตัวของการส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่ประเทศกลุ่ม PIGS (โปรตุเกส ไอร์แลนด์ กรีซ และสเปน) ประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง เช่นเดียวกับประเทศในภูมิภาคยุโรปตะวันออกยังคงอยู่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอยและมีความเสี่ยงต่อปัญหาวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ในกลุ่มนี้ทำให้เครื่องชี้เศรษฐกิจโดยภาพรวมปรับตัวดีขึ้น โดยดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 51.6 ในเดือนธันวาคมเทียบกับ 49.3 ในเดือนกันยายน ดัชนีความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ (Economic Sentiment) ในเดือนธันวาคมเพิ่มขึ้นเป็น 95.0 เทียบกับ 87.0 ในเดือนกันยายน อย่างไรก็ตามกลุ่มประเทศยุโรปยังคงเผชิญกับปัญหาอัตราการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้น โดยในเดือนธันวาคมอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 9.5 เทียบกับร้อยละ 9.1 ในเดือนกันยายน ทั้งนี้การว่างงานของประเทศที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์สูง[10] และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง การฟื้นตัวที่ยังเปราะบางท่ามกลางปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทำให้ธนาคารกลางยุโรปยังคงดำเนินมาตรการดอกเบี้ยต่ำอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับธนาคารกลางอังกฤษซึ่งดำเนินนโยบายดอกเบี้ยต่ำควบคู่ไปกับการขยายปริมาณเงิน (Quantitative Easing)

- **เศรษฐกิจญี่ปุ่น**ในไตรมาส 4 หดตัวร้อยละ 0.4 นับเป็นการหดตัวในอัตราที่ชะลอลงจากร้อยละ 5.7 และร้อยละ 5.2 ในไตรมาสที่ 2 และ 3

[9] EU16

[10] อัตราการว่างงานของสเปน ไอร์แลนด์และโปรตุเกสในเดือนธันวาคมอยู่ที่ร้อยละ 19.5 12.7 และ 9.8 ตามลำดับ

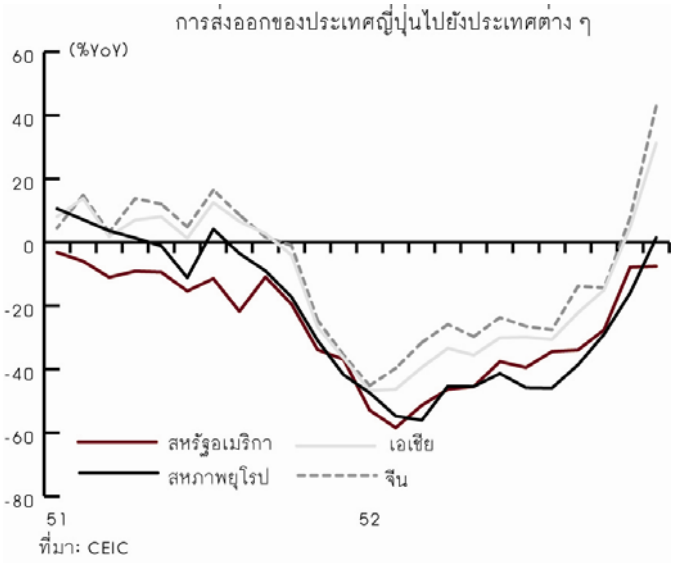

ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 1.1 ซึ่งส่งผลให้ทั้งปี 2552 เศรษฐกิจญี่ปุ่นหดตัวร้อยละ 5.0 ทั้งนี้การปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นในไตรมาสสุดท้ายเป็นผลมาจากการฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกซึ่งขยายตัวร้อยละ 1.1 และหดตัวร้อยละ 5.0 ในไตรมาสที่ 4 เทียบกับการหดตัวในไตรมาส 3 ร้อยละ 0.4 และร้อยละ 22.7 ตามลำดับ การส่งออกในเดือนธันวาคม 2552 ขยายตัวสูงที่สุดในรอบ 2 ปี ร้อยละ 12.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 15 เดือน โดยการส่งออกไปยังจีนขยายตัวมากที่สุดร้อยละ 42.8 และการส่งออกไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียขยายตัวร้อยละ 31.2 การปรับตัวดีขึ้นของการส่งออกส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจากระดับ 52.3 ในเดือนพฤศจิกายน เป็นระดับ 53.8 ในเดือนธันวาคม ความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมรายใหญ่ (Tankan Survey) ในไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ปรับตัวดีขึ้น 9 จุดจากไตรมาสที่ 3 อย่างไรก็ตาม ญี่ปุ่นยังคงมีความเสี่ยงที่จะเผชิญกับภาวะเงินฝืด โดยดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนธันวาคมหดตัวร้อยละ 1.7 และเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 11 อัตราการว่างงานยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 5.1 ในเดือนธันวาคม จากความเปราะบางของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจดังกล่าวทำให้รัฐบาลญี่ปุ่นประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจรอบที่ 3 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2552 โดยมีนโยบายที่สำคัญคือ การกระตุ้นอุปสงค์ในประเทศโดยเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐและเน้นการเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือนโดยการให้ความช่วยเหลือโดยตรง

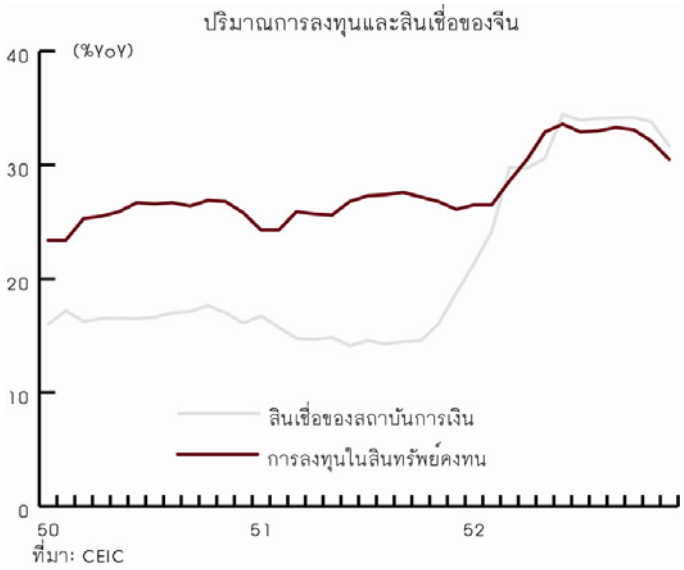

- **เศรษฐกิจจีน**ไตรมาสที่ 4 ปี 2552 ขยายตัวสูงสุดนับจากไตรมาสที่ 4 ปี 2550 ที่ร้อยละ 10.7 ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจทั้งปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 8.7 นำโดยการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศซึ่งได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 4 ล้านล้านหยวน (5.86 แสนล้านดอลลาร์ สรอ.) ซึ่งเน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ รวมทั้งการขยายตัวของสินเชื่อรวมมูลค่า 9.63 ล้านล้านหยวน (ร้อยละ 28.7 ของมูลค่า GDP ณ ราคาตลาด) เทียบกับทั้งปี 2551 ที่มีมูลค่า 4.17 ล้านล้านหยวน มาตรการดังกล่าวส่งผลให้การลงทุนขยายตัวต่อเนื่อง แม้ว่าสินเชื่อจะลดลงจาก 7.4 ล้านล้านหยวนในครึ่งปีแรกเป็น 2.2 ล้านล้านหยวนในครึ่งปีหลังก็ตาม การผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวโดยดัชนี PMI ภาคอุตสาหกรรมในเดือนธันวาคมอยู่ที่ 56.6 สูงกว่าระดับ 50 เป็นเดือนที่ 10 การขยายตัวของการลงทุนและการบริโภคทำให้การนำเข้าในไตรมาสที่ 4 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 11.0 (ปรับปัจจัยฤดูกาล) ในขณะที่การส่งออกในไตรมาสเดียวกันขยายตัวร้อยละ 11.0 (ปรับปัจจัยฤดูกาล) เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า

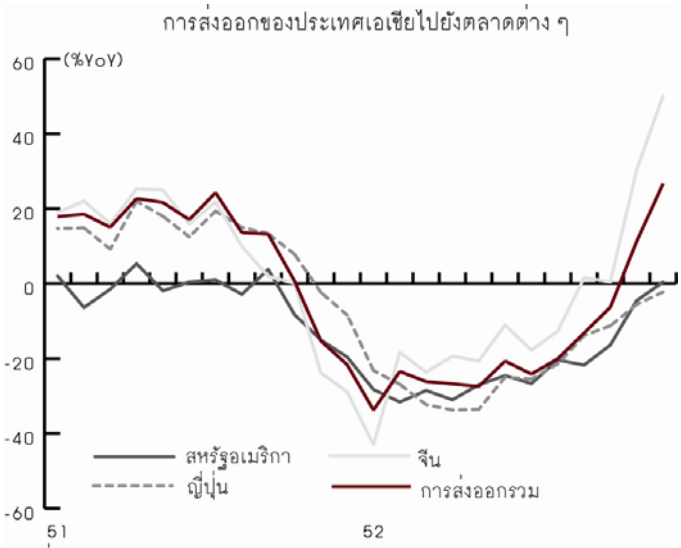

ที่มา: CEIC

หมายเหตุ มูลค่าการส่งออกรวมของเกาหลีใต้ สิงคโปร์ ไต้หวัน ฮ่องกง ฟิลิปปินส์ มาเลเซียและไทย (ดอลลาร์ สรอ.)

- **เศรษฐกิจเอเชียปรับตัวดีขึ้น โดยได้รับแรงส่งจากการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนเป็นสำคัญ** ในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจของประเทศสำคัญ ๆ ในภูมิภาคขยายตัวเป็นบวกเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว และส่วนใหญ่ขยายตัวเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ขยายตัวร้อยละ 6.0 และ 3.5 ในขณะที่เศรษฐกิจอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์และเวียดนาม ขยายตัวร้อยละ 5.4 1.8 และ 5.2 ตามลำดับ การฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชียได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของเศรษฐกิจและการนำเข้าของประเทศจีนและประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค ในขณะที่การส่งออกไปยังตลาดประเทศพัฒนาแล้วยังไม่มีสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นมากนัก อย่างไรก็ตามการหดตัวอย่างรุนแรงของเศรษฐกิจในช่วงครึ่งปีแรกทำให้เศรษฐกิจทั้งปี 2552 ของเกาหลีใต้ สิงคโปร์ และมาเลเซียหดตัวร้อยละ 0.1 2.1 และ 2.4 ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 0.9 และ 4.5 ตามลำดับ สำหรับเศรษฐกิจเวียดนามในปี 2552 ขยายตัวร้อยละ 4.5 ชะลอตัวลงมากเมื่อเทียบกับร้อยละ 6.3 ในปี 2551 นอกจากนั้นการชะลอตัวของอุปสงค์จากต่างประเทศ เมื่อรวมกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่อ่อนแอ โดยเฉพาะอัตราเงินเฟ้อและการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดในระดับสูงทำให้เวียดนามประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้รัฐบาลเวียดนามประกาศลดค่าเงินลงร้อยละ 5 พร้อมทั้งเพิ่มอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 7.0 เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2552

2. แนวโน้มเศรษฐกิจปี 2553

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2553

เศรษฐกิจโลกขยายตัวประมาณร้อยละ 3.8 – 4.2 ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับการหดตัวประมาณร้อยละ 0.8 ในปี 2552 และการคาดการณ์การขยายตัวร้อยละ 2.8 – 3.2 ในช่วงปลายปีที่ผ่านมา ค่าเงินสกุลเอเชียมีแนวโน้มแข็งค่าเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่เงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะเริ่มมีเสถียรภาพมากขึ้นเมื่อเทียบกับเงินสกุลยูโรและเยน ราคาสินค้าขั้นปฐมปรับตัวเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในขณะที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกอยู่ในช่วงขาขึ้น อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศสำคัญ ๆ ที่ยังมีความเปราะบางยังคงเป็นความเสี่ยงที่สำคัญต่อขนาดและความต่อเนื่องของการฟื้นตัวเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งปีหลัง ในขณะที่ความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปลายปี 2552

ในปี 2553 คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวประมาณร้อยละ 3.8 – 4.2 ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับปี 2552 แต่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.6 ในช่วงปี 2545-2550 ในขณะที่ปริมาณการค้าโลกคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 5.8 ปรับตัวดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับการหดตัวร้อยละ 12.3 ในปี 2552 และการคาดการณ์การขยายตัวร้อยละ 2.5 ในช่วงปลายปีที่ผ่านมาแต่ต่ำกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.3 ในช่วงปี 2545-2550 การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกนำโดยการขยายตัวของเศรษฐกิจเอเชีย โดยเฉพาะจีนและอินเดีย ซึ่งคาดว่าจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญที่จะส่งผลให้เศรษฐกิจโลกโดยภาพรวมปรับตัวดีขึ้น ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจประเทศอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างช้า ๆ ประมาณร้อยละ 2.1 นำโดยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 2.7 ในขณะที่อัตราการขยายตัวของกลุ่มประเทศยูโรโซน ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักรคาดว่าจะมีอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 1-1.5 การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ ดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจของประเทศอื่น ๆ ปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะประเทศที่พึ่งพิงการส่งออกสูงในภูมิภาคเอเชีย NIEs และ ASEAN-5 ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ 4.8 และร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2553 ประกอบด้วย (i) การปรับตัวของสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญ ๆ ที่คาดว่าจะมีความต่อเนื่องในช่วงครึ่งปีแรกทั้งในจีน สหรัฐฯ และในประเทศสำคัญอื่นๆ หลังจากการปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงในปี 2552 ซึ่งจะช่วยผลักดันการขยายตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและปริมาณการค้าโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงครึ่งแรกของปี 2553 (ii) แรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ยังมีความต่อเนื่องในหลายๆ ประเทศ[11] (iii) แนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายต่อไปของประเทศอุตสาหกรรม[12] แม้ว่าประเทศเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียรวมทั้งประเทศอื่นๆ ที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงในปีที่ผ่านมามีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนทิศทางและดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดมากขึ้นในช่วงครึ่งปีแรกเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อและราคาทรัพย์สิน โดยเฉพาะจีน อินเดีย และออสเตรเลีย และ (iv) พลวัตรจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 โดยเฉพาะในเอเชียซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้อุปสงค์ภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ

ค่าเงินสกุลเอเชียมีแนวโน้มแข็งค่าเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. ในขณะที่เงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มที่จะแข็งค่าเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลยูโร[13] และเยน ราคาสินค้าขั้นปฐมปรับตัวเพิ่มขึ้นในขณะที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกอยู่ในช่วงขาขึ้น การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก แนวโน้มการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและการปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินที่เร็วกว่าของประเทศเอเชีย[14] คาดว่าจะทำให้การเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เมื่อรวมกับการขาดดุลการคลัง ดุลบัญชีเดินสะพัดและการขยายปริมาณเงินของสหรัฐฯ ตลอดช่วงที่ผ่านมาและในช่วงครึ่งปีแรกคาดว่าจะส่งผลให้ค่าเงินในภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มที่จะแข็งค่าขึ้น

---

[11] เนื่องจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความล่าช้าทำให้แรงส่งจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจดังกล่าวเริ่มเห็นผลในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 และในครึ่งแรกของปี 2553 นอกจากนั้น ในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 ประเทศที่อุปสงค์ในประเทศยังคงอ่อนแอได้ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มและมีผลต่อเนื่องมาถึงปี 2553 เช่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น

[12] ทั้งนี้ในกรณีฐานคาดว่า สหรัฐฯ จะดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายต่อเนื่องอย่างน้อยในครึ่งปีแรก ในขณะที่กลุ่มประเทศยูโรโซนคาดว่าจะดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายตลอดปี 2553 และญี่ปุ่นคาดว่าจะใช้นโยบายขยายปริมาณเงินมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันด้านปัญหาเงินฝืดและกระตุ้นอุปสงค์ในประเทศ

[13] แม้กระนั้นก็ตามหากสถานการณ์ปัญหาวิกฤติการณ์ในยุโรปไม่มีความรุนแรงมากนัก ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. จะยังอยู่ภายใต้แรงกดดันของการอ่อนค่าเมื่อเทียบกับเงินยูโร

[14] จีนและเวียดนามเริ่มดำเนินนโยบายการเงินแบบตึงตัวในช่วง 2 เดือนแรก โดยจีนประกาศเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย 2 ครั้ง (12 ม.ค. และ 12 ก.พ. 2553) รวมกันร้อยละ 1.0 เวียดนามประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1.0 จากร้อยละ 7.0 เป็นร้อยละ 8.0 ในขณะที่ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียมีแนวโน้มที่จะประกาศเพิ่มอัตราเงินสดสำรองตามกฎหมาย และดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่องในครึ่งปีแรก โดยเฉพาะจีน เวียดนาม อินเดีย ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ และอินโดนีเซีย ส่วนไต้หวัน และนิวซีแลนด์มีแนวโน้มที่จะขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงกลางปี รวมทั้งมาเลเซียและฮ่องกงมีแนวโน้มที่จะขึ้นอัตราดอกเบี้ยในไตรมาสสุดท้ายในขณะที่ญี่ปุ่นคาดว่าจะคงอัตราดอกเบี้ยตลอดปี 2553

อย่างต่อเนื่อง[15] เมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. ในขณะเดียวกัน ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มที่จะมีเสถียรภาพมากขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลยูโรและเงินเยนเนื่องจากความแตกต่างของวัฏจักรเศรษฐกิจที่กลุ่มประเทศยูโรและญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวและปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินล่าช้ากว่าสหรัฐฯ นอกจากนั้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะทำให้ราคาน้ำมันและราคาสินค้าขั้นปฐมในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นแม้ว่าจะมีแนวโน้มไม่รุนแรงเท่าการปรับตัวเพิ่มขึ้นในปี 2551 ก็ตาม นอกจากนั้นอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกอยู่ในช่วงขาขึ้นตามแนวโน้มการปรับเปลี่ยนนโยบายการเงินของประเทศสำคัญ ๆ ความต้องการเงินทุนเพื่อชดเชยการขาดดุลทางการคลังรวมทั้งการฟื้นตัวของความต้องการเงินทุนของภาคเอกชนในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว

อย่างไรตามก็อุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมสำคัญยังคงมีความเปราะบางและเป็นความเสี่ยงที่สำคัญต่อขนาดและความต่อเนื่องของการฟื้นตัวของโลกในช่วงครึ่งหลังของปี ในขณะที่ความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปลายปี 2552 โดยมีปัจจัยสำคัญ ๆ ที่อาจทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าการคาดการณ์และสร้างความผันผวนแก่เศรษฐกิจโลก ได้แก่ (i) อุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศอุตสาหกรรมมีความเสี่ยงที่จะอ่อนตัวกว่าที่คาดการณ์ไว้เนื่องจากการว่างงานและภาระหนี้สินยังอยู่ในระดับสูง (ii) การปรับตัวของสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญ ๆ คาดว่าจะเข้าสู่สมดุลมากขึ้นในครึ่งปีแรกและมีความเสี่ยงที่จะสิ้นสุดลงเร็วกว่าที่คาดหาก อุปสงค์ภาคเอกชนอ่อนตัวซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของภาคการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและปริมาณการค้าโลกในช่วงครึ่งหลังของปี (iii) แรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญๆ มีแนวโน้มลดลง (iv) แรงกดดันด้านภาวะเงินเฟ้อ ความกังวลด้านปัญหาเสถียรภาพทางด้านการคลังอาจทำให้ประเทศต่างๆ ถอดถอนนโยบายการคลังและปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินเร็วและแรงกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยเฉพาะจีนซึ่งเป็นแกนนำของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในเอเชีย และ (v) ปัญหาวิกฤติการณ์ทางการคลังและวิกฤติการณ์ดุลชำระเงินในประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอซึ่งอาจพัฒนาเป็น Systemic risk และส่งผลกระทบต่อภาคการเงินและเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก[16] โดยเฉพาะในช่วงที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกอยู่ในช่วงขาขึ้นและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังอ่อนตัว

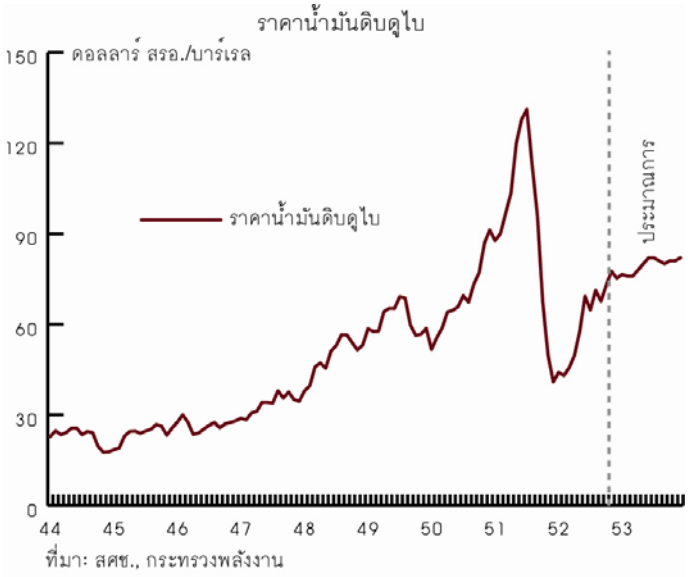

ที่มา: สศช., กระทรวงพลังงาน

	ประมาณการราคาน้ำมันปี 2553
EIA (ณ กุมภาพันธ์ 2553)	WTI = 79.8 US$/Barrel
World Bank (ณ มกราคม 2553)	WTI = 76.0 US$/Barrel
Morgan Stanley (ณ มกราคม 2553)	ณ สิ้นปี WTI = 95.0 US$/Barrel
Goldman Sachs (ณ ธันวาคม 2552)	WTI = 90 US$/Barrel

2.2 แนวโน้มราคาน้ำมันปี 2553

(1) คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2553 จะอยู่ที่ 75-85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล สูงกว่าราคาเฉลี่ย 61.60 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในปี 2552 โดยในเดือนมกราคม 2553 ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยเท่ากับ 76.56 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล และ ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2553 ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ที่ 72.12 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ทั้งนี้คาดว่าราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยในปี 2553 จะเพิ่มขึ้นโดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งนำโดยการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชีย เช่น จีน อินเดีย กลุ่มประเทศอาเซียน รวมถึงประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่อื่น ๆ

(2) ราคาน้ำมันอาจมีความผันผวนได้ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เนื่องจากปัญหาสภาพภูมิอากาศ และความกังวลเกี่ยวกับความแข็งแกร่งของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ยกตัวอย่างเช่น ราคาน้ำมันดิบ WTI สูงสุดที่ระดับ 83.18 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในวันที่ 6 มกราคม 2553 แต่กลับลดลงอย่างรวดเร็วโดยมาอยู่ที่ราคา 71.19 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2553 และวันที่ 11 กุมภาพันธ์ เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 75.28

[15] โดยเฉพาะค่าเงินหยวนซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ทางการจีนจะยอมให้แข็งค่าขึ้นในปี 2553 ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทำให้ค่าเงินสกุลเอเชียอื่น ๆ ปรับตัวแข็งค่าขึ้น

[16] เช่น (i) วิกฤติการณ์ทางการคลังของประเทศโปรตุเกส ไอร์แลนด์ กรีซ และสเปน (PIGS) และประเทศอื่น ๆ ในยุโรป (ii) ปัญหาดุลการชำระเงินในเวียดนาม รวมทั้ง (iii) ปัญหาหนี้สินภาครัฐที่อยู่ในระดับสูงของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ เช่น ญี่ปุ่น อิตาลี

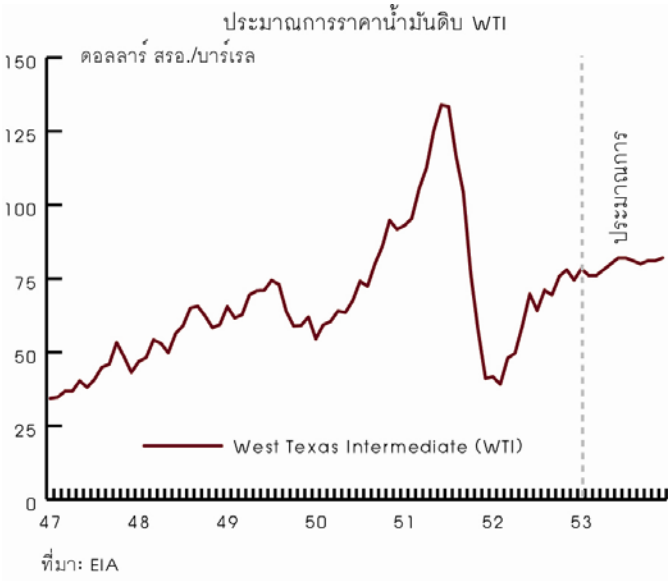

ปริมาณการผลิตน้ำมันของโลก

(million barrels per day)

	Year				2009		2010_f	
Supply	**2007**	**2008**	**2009**	**2010_f**	**3rd**	**4th**	**1st**	**2nd**
OECD	**21.46**	**20.91**	**20.95**	**20.65**	**20.75**	**21.18**	**20.89**	**20.74**
U.S. (50 States)	8.46	8.51	9.03	9.30	9.11	9.24	9.20	9.33
Canada	3.42	3.35	3.31	3.37	3.32	3.34	3.40	3.32
Mexico	3.50	3.19	3.00	2.73	2.96	2.98	2.78	2.80
North Sea	4.54	4.30	4.07	3.73	3.81	4.06	3.97	3.76
Other OECD	1.53	1.56	1.54	1.52	1.55	1.55	1.54	1.53
Non-OECD	**62.95**	**64.46**	**63.18**	**64.89**	**63.66**	**63.94**	**64.50**	**64.77**
OPEC	35.42	35.72	33.90	34.88	34.28	34.29	34.48	34.61
Crude Oil Portion	30.90	31.27	29.10	29.47	29.34	29.31	29.35	29.29
Other Liquids	4.52	4.46	4.80	5.42	4.94	4.98	5.13	5.32
Former Soviet Union	12.60	12.52	12.89	13.15	12.98	13.11	13.15	13.24
China	3.90	3.97	3.98	4.06	4.01	4.02	4.03	4.07
Other Non-OECD	11.02	12.24	12.41	12.81	12.39	12.51	12.84	12.84
Total World Production	**84.40**	**85.37**	**84.13**	**85.55**	**84.41**	**85.11**	**85.39**	**85.51**
Non-OPEC Production	48.98	49.65	50.23	50.66	50.13	50.82	50.91	50.90

ที่มา : Energy Information Administration (EIA)

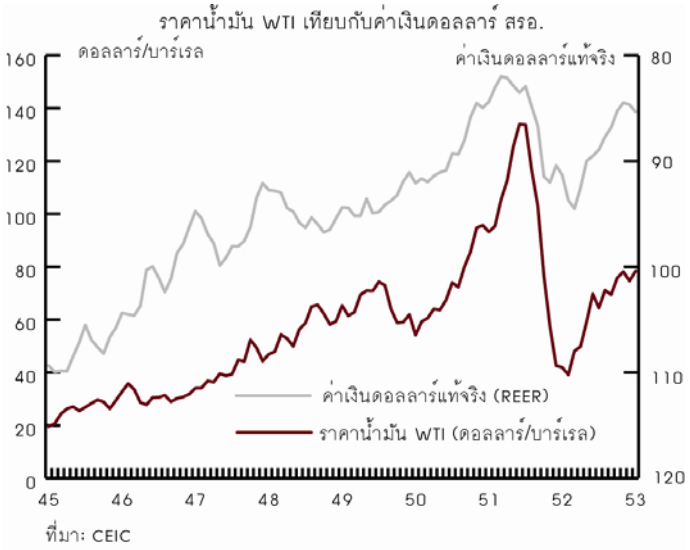

ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล อย่างไรก็ตามในระยะยาวราคาน้ำมันจะยังอยู่ในแนวโน้มของการปรับเพิ่มขึ้น และราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยในปี 2553 จะอยู่ในระดับสูงกว่าราคาเฉลี่ยของปี 2552 โดย Energy Information Administration (EIA) คาดการณ์ว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบ WTI ในปี 2553 จะอยู่ที่ 79.78 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล และหลายสถาบันคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบในปี 2553 จะอยู่ในช่วง 75-95 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล อย่างไรก็ตาม **สศช. คาดว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบ WTI จะอยู่ในช่วง 75-85 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล** สูงกว่าราคาเฉลี่ยของปี 2552 ที่อยู่ที่ระดับ 61.82 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล

(3) ปัจจัยที่ทำให้คาดว่าราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยในปี 2553 จะสูงกว่าราคาเฉลี่ยในปี 2552 ประกอบด้วย

- **ปริมาณความต้องการใช้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก หลังจากผ่านพ้นช่วงภาวะเศรษฐกิจถดถอย และการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างเข้มแข็งของประเทศในภูมิภาคเอเชีย** จากรายงานภาวะตลาดน้ำมันของ EIA ประจำเดือนกุมภาพันธ์ EIA ได้ปรับเพิ่มคาดการณ์ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันของโลกในปี 2553 โดยมีปัจจัยสนับสนุนหลักจากการฟื้นตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจีน ซึ่งเห็นได้จากความต้องการใช้น้ำมันของจีนในเดือนธันวาคม เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 12 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว นอกจากนั้นมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่จีนใช้อย่างต่อเนื่องยังช่วยสนับสนุนความต้องการใช้น้ำมันอีกทางหนึ่ง ทั้งนี้ EIA คาดการณ์ว่าปริมาณความต้องการใช้น้ำมันของโลกในปี 2553 เมื่อเทียบกับปี 2552 จะเพิ่มขึ้น 1.2 ล้านบาร์เรลต่อวัน หลังจากที่ลดลงต่อเนื่องในปี 2551 และ 2552 โดยความต้องการใช้น้ำมันจะมาจากประเทศนอกกลุ่ม OECD เป็นสำคัญ ซึ่งคาดว่าจะมีปริมาณความต้องการใช้เพิ่มขึ้น 3.06 ล้านบาร์เรลต่อวัน และปริมาณความต้องการใช้น้ำมันของกลุ่มประเทศ OECD เพิ่มขึ้น 0.13 ล้านบาร์เรลต่อวัน

- **ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มอ่อนค่าลง** มีแนวโน้มว่าค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ในปี 2553 จะอ่อนค่าลง เนื่องจากยังมีความไม่มั่นใจในภาวะเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้าอื่นๆ ซึ่งการอ่อนค่าลงของค่าเงินดอลลาร์ สรอ. จะทำให้นักลงทุนโยกเงินออกจากตลาดเงินและตลาดตราสารหนี้มาลงทุนในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดน้ำมัน ในฐานะที่เป็นการลงทุน

ทางเลือก และเป็นการป้องกันความเสี่ยงจากค่าเงินที่ลดลงและอัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

2.3 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2553

ในปี 2553 เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกที่เร็วกว่าการคาดการณ์ และแรงส่งจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 โดยการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2553 จะมีแรงขับเคลื่อนหลักมาจากการขยายตัวของภาคการส่งออกและการฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามพลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวโดยเฉพาะในระยะแรกของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ขนาดและพลวัตรของการฟื้นตัวในครึ่งปีหลังมีความเสี่ยงที่จะมีข้อจำกัดจากความต่อเนื่องของพลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ที่ยังเปราะบางและมีความเสี่ยงที่จะชะลอตัวลงในช่วงครึ่งหลังของปี นอกจากนั้นแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ การแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปียังจะต้องให้ความสำคัญกับ (i) การรักษาการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจให้มีความต่อเนื่อง (ii) การดูแลรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (iii) การดูแลและสนับสนุนให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจมีการกระจายตัวมากขึ้น (iv) การลดความเสี่ยงและผลกระทบจากความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากช่วงปลายปี 2552

- เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าการคาดการณ์ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมาเนื่องจากเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้รวมทั้งพลวัตรที่เกิดจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี ซึ่งจะส่งผลให้การผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมขยายตัวในเกณฑ์สูงกว่าที่ประมาณการไว้เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงครึ่งปีแรกซึ่งคาดว่าการปรับตัวของสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญ ๆ คาดว่าจะมีความต่อเนื่องจากไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 ในขณะที่การท่องเที่ยวจะได้รับแรงส่งสำคัญมาจากการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียซึ่งเป็นศูนย์กลางการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในปี 2552 การฟื้นตัวของการผลิต การส่งออกและการท่องเที่ยวจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะขับเคลื่อนการขยายตัวของภาคการผลิตและอุปสงค์ในประเทศโดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรก

- การขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2553 จะมีแรงขับเคลื่อนจากการขยายตัวของภาคการส่งออกและการฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศเป็นสำคัญ ในขณะที่แรงขับเคลื่อนจากอุปสงค์ภาครัฐมีความเสี่ยงที่จะมีข้อจำกัดจากการลดลงของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายปี 2553 และความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ทั้งนี้ การปรับตัวดีขึ้นของการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและราคาสินค้าเกษตรตามภาวะการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกทำให้การส่งออกมีแนวโน้มที่จะมีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2553 ในขณะเดียวกันอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศมีแนวโน้มที่จะปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก (i) พลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในประเทศที่เกิดขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 (ii) การปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าเกษตรที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการคาดการณ์ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 (iii) การเพิ่มขึ้นของอัตราการใช้กำลังการผลิตในหลาย ๆ อุตสาหกรรมที่สูงกว่าระดับร้อยละ 75 ซึ่งเป็นระดับที่จะก่อให้เกิดการลงทุนใหม่เพื่อขยายกำลังการผลิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเศรษฐกิจโลกที่ทำให้การเคลื่อนย้ายเงินทุนมายังภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนที่ทำให้ราคานำเข้าสินค้าทุนลดลง และ (iv) สภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจที่คาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์ดีและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของอุปสงค์ในประเทศ

- พลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวโดยเฉพาะในระยะแรกของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกจะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยปรับตัวดีขึ้นก็ตาม แต่การฟื้นตัวของภาคการผลิตในระยะแรกมีแนวโน้มที่จะยังกระจุกตัว โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งมีแนวโน้มที่จะได้รับผลประโยชน์จากการปรับตัวของสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญๆ[17] ค่อนข้างสูงในช่วงครึ่งปีแรก ในขณะที่การปรับตัวของการผลิตภาคการเกษตรต่อราคาในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นยังมีความล่าช้า อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการเปลี่ยนผ่านจากแรงขับเคลื่อนอุปสงค์ในประเทศสำคัญๆ จากอุปสงค์ภาครัฐไปยังอุปสงค์ภาคเอกชนมีมากขึ้นในช่วงครึ่งปีหลังคาดว่าจะทำให้การฟื้นตัวของภาคการผลิตมีการกระจายตัวมากขึ้นตามลำดับ

[17] การปรับตัวของสินค้าคงคลังในไตรมาสที่ 4/2552 โดยเฉพาะในสหรัฐฯ จีน และประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ในยูโรโซนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและส่วนประกอบขยายตัวสูงโดยผ่านทางสายพานการผลิตอุตสาหกรรมชิ้นส่วนในจีน

- การฟื้นตัวในครึ่งปีหลังอาจมีข้อจำกัดจากความต่อเนื่องของพลวัตรการฟื้นตัวเศรษฐกิจโลกที่ยังคงมีความเสี่ยงที่จะชะลอตัวลงในช่วงครึ่งหลังของปี แม้ว่าระบบการเงินโลกจะปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าการคาดการณ์เดิมก็ตาม แต่การฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนในประเทศสำคัญๆ ยังคงมีความเปราะบางและพลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกมีความเสี่ยงที่จะชะลอลงในช่วงครึ่งปีหลัง ในขณะที่ความผันผวนในภาคการเงินมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปลายปี 2552 เนื่องจาก (i) แรงส่งจากการปรับตัวของสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญๆ ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญของการฟื้นตัวของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการค้าโลกมีแนวโน้มที่จะลดลงในครึ่งปีหลัง (ii) แรงส่งจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศสำคัญๆ มีแนวโน้มชะลอตัวลง (iii) แนวโน้มการปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินในประเทศสำคัญ ๆ ที่อาจส่งผลให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกชะลอตัวลงเร็วและแรงกว่าที่คาดการณ์ โดยเฉพาะจีนซึ่งเป็นหัวจักรของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชีย และ (iv) ความเปราะบางของภาคการเงินในประเทศที่มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกดังกล่าวยังเป็นความเสี่ยงที่สำคัญต่อขนาดและความต่อเนื่องของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย

- แรงกดดันด้านเงินเฟ้อและการแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในขณะที่อัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาขึ้น โดยแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นจะมีสาเหตุมาจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกซึ่งจะทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น รวมถึงการสิ้นสุดลงของนโยบาย “5 มาตรการ 6 เดือน เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน” ในเดือน มีนาคม 2553 ทั้งนี้ปัจจัยสนับสนุนการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันคาดว่าจะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกซึ่งจะทำให้อุปสงค์น้ำมันฟื้นตัว ในขณะที่ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์ในตลาดโลกและผลกระทบจากความเสียหายในแหล่งผลิตสินค้าเกษตรสำคัญๆ นอกจากนั้นค่าเงินบาทและค่าเงินสกุลเอเชียยังอยู่ภายใต้แรงกดดันของการแข็งค่าเมื่อเทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ.[18] ในขณะที่อัตราดอกเบี้ย (Nominal Term) อยู่ภายใต้แรงกดดันของการเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกรวมทั้งปริมาณพันธบัตรรัฐบาลที่จะออกสู่ตลาดมากขึ้นและความต้องการเงินทุนของภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว ปัจจัยดังกล่าวอาจส่งกระทบต่อแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะผลกระทบต่อการฟื้นตัวของการส่งออก การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนซึ่งยังเป็นสถานการณ์ที่จะต้องระมัดระวังและติดตามอย่างใกล้ชิด

- **ปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ**

  - การปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของการส่งออก การผลิตและการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการฟื้นตัวของรายได้และการใช้จ่ายของครัวเรือนในภาคอุตสาหกรรมและบริการ แม้ว่าผลประโยชน์ของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งปีแรกมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวแต่การเปลี่ยนผ่านของแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจภาครัฐและการปรับตัวของวัฏจักรสินค้าคงคลังไปเป็นอุปสงค์ภาคเอกชนมากขึ้น คาดว่าจะส่งผลดีต่อภาคการผลิตภาคอุตสาหกรรมในวงกว้างมากขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ในขณะเดียวกันการปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าเกษตรตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก คาดว่าจะทำให้รายจ่ายและอุปสงค์ในครัวเรือนภาคเกษตรปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ

  - แรงส่งจากการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจในประเทศในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 ซึ่งส่งผลให้ภาวะการจ้างงาน รายได้ และความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันการฟื้นตัวที่เร็วกว่าการคาดการณ์ของเศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายของปีทำให้อัตราการใช้กำลังการผลิตในหลายอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเข้าใกล้หรือสูงกว่าร้อยละ 75 ซึ่งเป็นระดับการใช้กำลังการผลิตที่ภาคธุรกิจเริ่มขยายการลงทุน เมื่อรวมกับแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลกคาดว่าจะทำให้ภาคการผลิตเริ่มลงทุนมากขึ้น แรงส่งจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 ดังกล่าวคาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในปี 2553

- การดำเนินมาตรการขยายการลงทุนภาครัฐภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบจากการหดตัวของรายจ่ายภาครัฐภายใต้กรอบงบประมาณปกติและอยู่ในฐานะที่จะสามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายเพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเตรียมความพร้อมโครงการสำคัญ ๆ

[18] โดยเฉพาะค่าเงินหยวนของจีนซึ่งมีการคาดการณ์ว่าทางการจีนมีแนวโน้มที่จะปล่อยให้ค่าเงินหยวนแข็งค่าขึ้นในปี 2553 ซึ่งจะส่งผลต่อค่าเงินสกุลสำคัญ ๆ ในภูมิภาคเอเชีย

ให้มีความพร้อมที่จะเบิกจ่ายและดำเนินการในช่วงครึ่งปีหลังซึ่งเศรษฐกิจโลกมีความเสี่ยงที่จะชะลอตัวลง

❒ **ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด**

- พลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกยังมีความเปราะบางและมีความเสี่ยงที่จะชะลอลงในช่วงครึ่งหลังของปีในขณะที่ความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นจากช่วงปลายปี 2552 โดยขนาดและความต่อเนื่องของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชียในช่วงครึ่งปีแรกยังขึ้นอยู่กับพลวัตรการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนเป็นหลักในขณะที่ช่วงครึ่งหลังของปี จะเป็นช่วงที่การปรับตัวของวัฏจักรสินค้าคงคลังในประเทศสำคัญ ๆ มีแนวโน้มปรับตัวเข้าสู่ภาวะสมดุลมากขึ้น แรงส่งของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศสำคัญ ๆ ลดลง และประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนทิศทางนโยบายการเงินมากขึ้น สถานการณ์ดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจโลกมีความเสี่ยงที่จะชะลอตัวลงในช่วงครึ่งปีหลัง นอกจากนั้นปัญหาเสถียรภาพทางด้านการคลังและดุลการชำระเงินในประเทศที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอมีแนวโน้มที่จะปรากฏชัดเจนมากขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อมของการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยและอุปสงค์ในตลาดโลกที่อ่อนตัว

- เสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นมาก แต่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยยังอยู่ภายใต้เงื่อนไขการฟื้นตัวของความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักลงทุน รวมทั้งความต่อเนื่องของการดำเนินมาตรการของภาครัฐ ดังนั้นสถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นที่อยู่ในช่วงของการฟื้นตัวและพัฒนาไปสู่ระดับที่เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

- การเบิกจ่ายงบประมาณการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งมีแนวโน้มที่จะมีความล่าช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ โดย ณ สิ้นปี 2552 สามารถเบิกจ่ายได้ 35,036 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ 219,819 ล้านบาท ภายใต้กรอบ พรก.ฟื้นฟูฯ 4 แสนล้านบาท ในขณะที่งบประมาณปกติในปีงบประมาณ 2553 มีวงเงิน เงินงบประมาณลดลงจากปีก่อนหน้า ดังนั้นความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณจากแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งมีแนวโน้มที่จะทำให้แรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากภาครัฐลดลง

- ปัญหาอุปสรรคการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดยังเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชน แม้ว่าในปี 2553 ปัญหาดังกล่าวทำให้ภาคธุรกิจมีข้อจำกัดในการขยายการลงทุนในช่วงที่อุปสงค์กำลังฟื้นตัว การใช้กำลังการผลิตเพิ่มสูงขึ้น และอัตราแลกเปลี่ยนที่เอื้ออำนวยต่อการนำเข้าสินค้าทุน

- การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันตามอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นในช่วงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยที่หากพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานแล้วคาดว่าราคาน้ำมันเฉลี่ยในปี 2553 จะอยู่ในช่วงประมาณ 75-85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลอย่างไรก็ตามความต้องการเก็งกำไรและความผันผวนของเศรษฐกิจและอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดโลก อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันในตลาดโลกมีความผันผวนและเพิ่มขึ้นเร็วกว่าการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ เมื่อรวมกับราคาสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นและการสิ้นสุดนโยบาย “5 มาตรการ 6 เดือน เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน” ในเดือนมีนาคม 2553 ทำให้เงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและอาจสร้างแรงกดดันต่อต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพของประชาชน

- แนวโน้มการแข็งค่าขึ้นของค่าเงินบาทท่ามกลางการใช้นโยบายแลกเปลี่ยนแบบคงที่ในประเทศส่งออกที่สำคัญ รวมทั้งการอ่อนค่าลงของค่าเงินในประเทศที่ประสบปัญหาวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าส่งออก และผลประกอบการของภาคธุรกิจที่พึ่งพิงรายรับจากการส่งออกแต่มีสัดส่วนของต้นทุนในประเทศสูง

- อัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก ปริมาณพันธบัตรรัฐบาลที่คาดว่าจะออกสู่ตลาดมากขึ้นในปี 2553 รวมทั้งความต้องการเงินทุนภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นในช่วงเศรษฐกิจฟื้นตัว การปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยอาจจะเป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่ยังมีความล่าช้าเนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมและข้อกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

- สถานการณ์ภัยแล้งในปี 2553 แม้ว่าราคาผลผลิตภาคการเกษตรจะมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นแต่การขยายตัวของผลผลิตภาคการเกษตรในปี 2553 ยังคงมีความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยแล้งซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตภาคการเกษตรและระดับราคาในประเทศ

2.3.1 ข้อสมมติฐานในการประมาณการเศรษฐกิจปี 2553

(1) เศรษฐกิจโลกในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.8 – 4.2 และปริมาณการค้าโลกขยายตัวร้อยละ 5.8 เป็นการปรับขึ้นจากสมมติฐานการขยายตัวเศรษฐกิจโลกร้อยละ 2.8 – 3.2 และปริมาณการค้าโลกร้อยละ 2.5 ในการประมาณการเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นการปรับขึ้นตามการปรับประมาณการแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกขององค์กรระหว่างประเทศ

(2) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2553 เท่ากับ 75 – 85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นจาก 61.60 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรลในปี 2552 ตามแนวโน้มอุปสงค์ในตลาดโลกที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

(3) ราคาส่งออกและราคานำเข้าโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและอุปสงค์ในตลาดโลก โดยคาดว่าราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 และ 6.0 ตามลำดับ ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มจากเฉลี่ยร้อยละ 3.5 และ 4.5 ตามลำดับ ในการประมาณการเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและอุปสงค์โลกที่เร็วกว่าการคาดการณ์เดิม

(4) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยในปี 2553 คาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 16 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 ซึ่งเป็นการปรับขึ้นจากสมมติฐานเดิม 15 ล้านคน ในการประมาณการเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 และเป็นการปรับขึ้นตามการปรับตัวดีขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียซึ่งเศรษฐกิจมีแนวโน้มฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้และยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องในช่วงครึ่งปีแรก

2.3.2 ประมาณการเศรษฐกิจทั้งปี 2553

คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงร้อยละ 3.5 – 4.5 อัตราเงินเฟ้อร้อยละ 3.0 – 4.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณร้อยละ 4.1 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงร้อยละ 3.0 - 4.0 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.5 - 3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 5.3 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2553 นี้ สศช. คาดว่าโอกาสที่เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวต่ำกว่าร้อยละ 3.5 มีน้อยลง จึงได้ปรับช่วงการประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นร้อยละ 3.5 – 4.5 อัตราเงินเฟ้อร้อยละ 3.0 – 4.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.1 ของ GDP ด้วยเหตุผลดังนี้

(1) เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มที่จะขยายตัวสูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม โดยเศรษฐกิจโลกในปี 2553 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 3.8 - 4.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.8 – 3.2 ในสมมติฐานการประมาณการเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้โอกาสที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวน้อยกว่าร้อยละ 3.5 ลดลง และส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้มากกว่าที่ประมาณการไว้เดิม การปรับตัวดีขึ้นของภาคการส่งออกตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่สูงกว่าการคาดการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้อัตราการขยายตัวของภาคการผลิต การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งการนำเข้าสินค้าและบริการขยายตัวสูงกว่าการประมาณการเดิมในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

(2) เศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 ขยายตัวในเกณฑ์ที่สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิมซึ่งจะเป็นแรงส่งให้การฟื้นตัวในช่วงต้นปีมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะการว่างงานที่ลดลงอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 1.0 ในเดือนพฤศจิกายน 2552 ซึ่งเป็นอัตราการว่างงานที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2546 อัตราการใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมส่งออกสำคัญๆ ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะการใช้กำลังการผลิตในหมวดการผลิตอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 68.8 และ 59.9 ในไตรมาส 3 เป็นร้อยละ 72.0 และ 72.2 ในไตรมาสที่ 4 โดยที่อุตสาหกรรมเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะได้รับประโยชน์จากการปรับตัวของสินค้าคงคลังและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งแรกของปี 2553 ในขณะเดียวกันการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวในช่วงครึ่งปีหลังมีแนวโน้มเร็วกว่าที่คาดการณ์ จากจำนวนนักท่องเที่ยว 1.15 ล้านคน ในเดือนธันวาคม 2551 เป็น 1.63 ล้านคนในเดือนธันวาคม 2552 ซึ่งเป็นจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงสุดนับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2551 โดยได้รับประโยชน์จากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของภูมิภาคเอเชียอีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่องในปี 2553

(3) อย่างไรก็ตามการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 มีแนวโน้มที่จะมีความล่าช้ามากกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม ในขณะที่งบประมาณรายจ่ายลงทุนและงบประมาณรายจ่ายประจำภายใต้กรอบงบประมาณปกติลดลงจากปี 2552 สถานการณ์

ดังกล่าวทำให้แรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากภาครัฐมีแนวโน้มที่จะลดลงจากที่คาดการณ์ไว้เดิม

2.3.3 องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2553

(1) รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภครวมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 จากการหดตัวร้อยละ 0.1 ในปี 2552 โดยที่การใช้จ่ายภาคครัวเรือนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากการหดตัวร้อยละ 1.1 ในปี 2552 เป็นการขยายตัวร้อยละ 3.0 ในปี 2553 และเป็นการปรับเพิ่มจากการคาดการณ์การขยายตัวร้อยละ 2.7 เนื่องจากภาวะการจ้างงานและรายได้ของครัวเรือนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นมากกว่าการคาดการณ์ ทั้งรายได้จากการขยายตัวของการผลิตและการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม การขยายตัวของภาคท่องเที่ยวและการปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าเกษตร ในขณะที่รายจ่ายการบริโภคภาครัฐมีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 1.6 เท่ากับในการประมาณการเศรษฐกิจในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

(2) การลงทุนรวมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.6 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 9.0 ในปี 2552 และการขยายตัวร้อยละ 3.8 ในการประมาณการเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 โดยที่การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 5.0 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 12.8 ในปี 2551 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มจากการประมาณการเดิมร้อยละ 3.0 ตามอัตราการใช้กำลังการผลิตของอุตสาหกรรมส่งออกสำคัญ ๆ ที่เพิ่มขึ้นเร็วกว่าการคาดการณ์ อย่างไรก็ตาม การขยายการลงทุนในปี 2553 ยังมีอุปสรรคสำคัญจากปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 8.7 ในปี 2552 ซึ่งเป็นการปรับลดจากร้อยละ 6.0 ในการประมาณครั้งก่อนเนื่องจากแนวโน้มความล่าช้าของการเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งทำให้การลงทุนภาครัฐในปี 2553 มีความเสี่ยงที่จะหดตัว

(3) มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 15.5 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 13.9 ในปี 2552 ปรับเพิ่มจากการขยายตัวร้อยละ 10.0 ในการประมาณการครั้งก่อนตามแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกที่ร้อยละ 3.8-4.2 และปริมาณการค้าโลกที่ร้อยละ 5.8 รวมทั้งการปรับราคาสินค้าส่งออกและจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงกว่าในสมมติฐานการประมาณการเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 ทั้งนี้เป็นการปรับประมาณการอัตราการขยายตัวของปริมาณการส่งออกสินค้าจากเดิมร้อยละ 6.5 เป็นร้อยละ 9.0 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 14.2 ในปี 2552

(4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.0 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 24.9 ในปี 2552 ซึ่งเป็นการปรับเพิ่มจากการขยายตัวร้อยละ 18.5 ในการประมาณการครั้งก่อนตามการปรับประมาณการการขยายตัวของภาคการส่งออก การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน ซึ่งทำให้ความต้องการนำเข้าสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งการปรับเปลี่ยนสมมติฐานด้านราคาสินค้านำเข้าจากการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.5 เป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 2.0 ในปี 2552 ทั้งนี้คาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 เทียบกับการหดตัวร้อยละ 23.0 ในปี 2552 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.0 ในการประมาณการครั้งก่อนเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552

(5) ดุลการค้าเกินดุล 11.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. และเมื่อรวมกับดุลบริการที่คาดว่าจะเกินดุล จะส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลประมาณ 12.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 4.1 ของ GDP เทียบกับประมาณการเดิมที่คาดว่าจะเกินดุลประมาณร้อยละ 5.3 ของ GDP

(6) อัตราเงินเฟ้อร้อยละ 3.0 – 4.0 เทียบกับร้อยละ (-0.9) ในปี 2552 และร้อยละ 2.5 – 3.5 ในการประมาณการครั้งก่อนเนื่องจากราคาสินค้าเกษตร ราคาส่งออกและนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้เดิม

2.3.4 การประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจในกรณีสูงและกรณีต่ำ

(1) กรณีสูง เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.5 ภายใต้เงื่อนไข (i) เศรษฐกิจโลกขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.2 และพลวัตรของการฟื้นตัวเป็นไปอย่างต่อเนื่องในช่วงครึ่งหลังของปีโดยไม่มีการชะลอตัวรุนแรง ในขณะที่ปัญหาเสถียรภาพทางการเงินและการคลังในประเทศที่มีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจอ่อนแอไม่ลุกลามและส่งผลกระทบรุนแรงต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจโลก (ii) สถานการณ์ปัญหาทางการเมืองและความขัดแย้งในประเทศไม่เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจ (iii) การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งไม่มีความล่าช้าและเป็นไปตามเป้าหมายการเบิกจ่าย ในขณะที่การเบิกจ่ายจากงบประมาณปกติเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 94 ของวงเงินงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (iv) ราคา

น้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีไม่เกิน 75 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และ (v) ไม่มีปัญหาภัยแล้งรุนแรงจนเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของผลผลิตภาคเกษตร

(2) กรณีต่ำ เศรษฐกิจไทยจะขยายตัวร้อยละ 3.5 ในกรณีที่ (i) เศรษฐกิจโลกขยายตัวต่ำกว่าร้อยละ 3.8 (ii) สถานการณ์ทางการเมืองในประเทศและความขัดแย้งในประเทศส่งผลกระทบต่อพลวัตรการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ (iii) การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งมีและการเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณปกติมีความล่าช้า โดยการเบิกจ่ายงบประมาณจากแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ไม่เป็นไปตามเป้าหมายและส่งผลให้การใช้จ่ายภาครัฐโดยภาพรวมหดตัว (iv) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีสูงกว่า 85 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และ (v) ปัญหาสถานการณ์ภัยแล้งมีความรุนแรง

2.3.5 แนวโน้มการผลิต ปี 2553 โดยรวมมีแนวโน้มขยายตัวจากปี 2552

(1) สาขาเกษตรกรรม ในปี 2553 คาดว่าผลผลิตมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพอากาศที่แปรปรวนรวมทั้งการประสบกับปัญหาภัยแล้ง ขณะที่ระดับราคาสินค้าเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2552 เนื่องจากอุปสงค์ต่อสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลก ประกอบกับการดำเนินมาตรการของภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการผลิตภาคเกษตร เช่น มาตรการประกันรายได้เกษตรกร ที่ครอบคลุมพืชหลักๆ 3 ชนิด คือ ข้าวเปลือก มันสำปะหลัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพและปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับแนวโน้มภาคเกษตรกรรมที่สำคัญมีดังนี้

(1.1) ผลผลิตข้าวเปลือก คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตข้าวเปลือกรวมจะลดลง เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกลดลงจากการที่เกษตรกรบางส่วนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางได้ปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกยางพารา ประกอบกับปัญหาการแพร่ระบาดของเพลี้ยที่ทำความเสียหายต่อผลผลิตข้าวในบางพื้นที่ สำหรับราคามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการข้าวของตลาดโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประกอบกับผลผลิตข้าวในตลาดโลกลดลงโดยเฉพาะผลผลิตในประเทศฟิลิปปินส์ อินเดีย และเวียดนามที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติทั้งภาวะภัยแล้งและน้ำท่วม ประเทศต่าง ๆ มีความต้องการนำเข้าข้าวมากขึ้นเพื่อทดแทนผลผลิตที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติและเพิ่มปริมาณสต็อกข้าวที่ลดลงจากปี 2552

(1.2) ยางพารา คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตยางพาราจะลดลงเนื่องจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ ขณะที่ราคามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้ความต้องการใช้ยางของอุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเทศจีน อินเดีย ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา ในไตรมาสแรกของปี 2553 ความต้องการใช้ยางจะอยู่ในระดับสูง เนื่องจากผู้ประกอบการได้สั่งซื้อยางเพื่อเก็บสะสมวัตถุดิบไว้ใช้ในการผลิตรองรับช่วงฤดูกาลยางผลัดใบซึ่งจะมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อย อีกปัจจัยที่ทำให้ราคายางมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คือ การดำเนินนโยบายยกระดับราคาของภาครัฐโดยการสนับสนุนให้สถาบันเกษตรกรแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าและเก็บสต็อกผลผลิตไว้เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างอุปทานและอุปสงค์ในตลาด

(1.3) มันสำปะหลัง คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตมันสำปะหลังจะลดลงจากปี 2552 เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของเพลี้ยแป้งทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นทดแทนเพื่อตัดวงจรการแพร่ระบาดของเพลี้ยแป้ง ขณะที่ผลผลิตมันสำปะหลังโลกลดลงเช่นเดียวกัน เนื่องจากประเทศผู้ผลิตสำคัญ ได้แก่ เวียดนามและอินโดนีเซียประสบปัญหาน้ำท่วม ส่วนราคามีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตามความต้องการผลิตภัณฑ์มันเส้นเพื่อใช้ในการผลิตเอทานอลของจีนที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับราคาซื้อขายล่วงหน้ามีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้คาดว่าราคาผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังส่งออกจะเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

(1.4) อ้อย คาดว่าแนวโน้มระดับราคาอ้อยจะเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากสต็อกน้ำตาลของโลกมีปริมาณลดลงจากการที่ประเทศบราซิลซึ่งเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำตาลรายใหญ่ของโลกประสบกับปัญหาผลผลิตเสียหายเนื่องจากฝนตกอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับประเทศอินเดียได้เปลี่ยนสถานะจากประเทศผู้ส่งออกน้ำตาลรายใหญ่มาเป็นผู้นำเข้าเนื่องจากประสบภาวะภัยแล้งส่งผลให้ตลาดน้ำตาลมีความตึงตัว จึงคาดว่าปริมาณผลผลิตอ้อยในปี 2553 จะเพิ่มขึ้นเนื่องจากราคาในปีที่ผ่านมาอยู่ในระดับสูงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก

(1.5) สินค้าประมง คาดว่าในปี 2553 ผลผลิตกุ้งจากการเพาะเลี้ยงอยู่ในภาวะทรงตัว แต่การส่งออกกุ้งและกุ้งแปรรูปคาดว่าลดลงประมาณร้อยละ 5 ส่วนราคาสินค้าประมงจะทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับปี 2552 อย่างไรก็ตามปัจจัยเสี่ยงในปี 2553 ได้แก่ ราคาน้ำมันในตลาดโลกที่มีแนวโน้มสูงขึ้นซึ่งส่งผลต่อต้นทุนในการจับสัตว์น้ำ การแข็งค่าของเงินบาท และมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าต่าง ๆ เช่น การประกาศใช้กฎ ระเบียบ IUU (Illegal, Unreported and Unregulated) ของสหภาพยุโรปที่เข้มงวดกับการรายงานถึงที่มาของวัตถุดิบที่จับจากทะเลและปัญหาเรื่องกระบวนการพิสูจน์สัญชาติแรงงานต่างด้าวเพื่อขึ้นทะเบียนและความรับผิดชอบขององค์กรธุรกิจต่อสังคม (CSR: Corporate Social Responsibility)

(2) ภาคอุตสาหกรรม คาดว่าในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัวจากปี 2552 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจภายในประเทศมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยส่งผลต่อการเพิ่มอุปสงค์ของสินค้าในหมวดอุตสาหกรรม เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป(15) ญี่ปุ่น จีน มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างชัดเจน ทำให้อุปสงค์ในการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมจากไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์และส่วนประกอบโดยส่วนหนึ่งเป็นผลของแผนการลงทุนเพื่อผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงาน อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางที่สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอซึ่งจะมีผลจากช่วงเทศกาลฟุตบอลโลกในกลางปีนี้ประกอบกับแรงสั่งซื้อจากตลาดอาเซียนญี่ปุ่นตามกรอบ AJCEP และ JTEPA และอุตสาหกรรมการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับที่มีการจัดทำแผนเร่งด่วนในการพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและให้ไทยเป็นศูนย์กลางอัญมณีและเครื่องประดับโลก และอุตสาหกรรมอาหารทะเลกระป๋อง

อุตสาหกรรมการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศที่มีทิศทางและแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นประกอบด้วย อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมการผลิตวัสดุก่อสร้างที่ขยายตัวจากผลของการก่อสร้างภาครัฐภายใต้โครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 และการปรับตัวดีขึ้นของการก่อสร้างภาคเอกชน เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นสอดคล้องกับการขยายตัวภาคอสังหาริมทรัพย์

ปัจจัยเสี่ยงของอุตสาหกรรมในปี 2553 ได้แก่ ความมั่นใจในการขยายตัวที่แท้จริงของเศรษฐกิจโลกเนื่องจากยังมีสัญญาณของการฟื้นตัวที่ยังไม่มีเสถียรภาพ เช่น อัตราการว่างงานที่ยังไม่ลดลงของทั้งในสหรัฐอเมริกาและกลุ่มสหภาพยุโรปรวมถึงการปรับลดความร้อนแรงของเศรษฐกิจจีนจากอัตราเงินเฟ้อระดับที่สูงกว่าที่คาดการณ์ อัตราแลกเปลี่ยนที่ยังผันผวนซึ่งส่งผลต่อต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการผลิตสินค้า มาตรการการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า เช่น ความเข้มงวดจากมาตรการด้านความปลอดภัยด้านเกษตรและอาหารจากกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ปัจจัยทางการเมืองที่ยังผันผวน แนวโน้มการขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งปีหลังซึ่งอาจจะส่งผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมรายย่อย ผลกระทบจากการชะลอโครงการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดซึ่งจะส่งผลถึงความมั่นใจของนักลงทุนจากต่างประเทศ และการขาดแคลนแรงงานในบางอุตสาหกรรมที่มีการปลดแรงงานในช่วงเกิดวิกฤต

(3) สาขาการก่อสร้าง คาดว่าในปี 2553 มีแนวโน้มขยายตัว โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการก่อสร้างภาครัฐภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ซึ่งประกอบด้วย การก่อสร้างถนนไร้ฝุ่น โครงการเชื่อมต่อรถไฟฟ้าสายต่างๆ เช่น โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วงและสายสีแดง โครงการบ้านมั่นคง เป็นต้น ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นในปี 2553 ทั้งในส่วนของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย อาคารพาณิชย์ และโรงงานอุตสาหกรรม โดย มีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การที่สถาบันการเงินมีนโยบายในการผ่อนคลายหลักเกณฑ์ การอนุมัติสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น การก่อสร้างที่อยู่อาศัยในทำเลที่สัมพันธ์กับแนวการก่อสร้างภาคการขนส่งของรัฐ เช่น โอกาสของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยตามแนวส่วนขยายของรถไฟฟ้าสายต่างๆ หรือตามเส้นทางถนนที่ขยายออกสู่เขตชานเมือง และการเร่งก่อสร้างทุกประเภทในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างยังไม่เพิ่มสูงมากนักโดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี

สำหรับปัจจัยเสี่ยงของภาคก่อสร้าง ได้แก่ 1) สถานการณ์ทางการเมืองที่ยังไม่มั่นคงซึ่งอาจส่งผลต่อสถานะการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อกระตุ้นการก่อสร้างภาครัฐรวมถึงอาจจะกระทบต่อความมั่นใจต่อแผนการลงทุนในอนาคต 2) ต้นทุนการก่อสร้าง

ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งราคาวัสดุก่อสร้างและอัตราดอกเบี้ย โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลัง 3) ความเข้มงวดของกฎเกณฑ์และมาตรการด้านการควบคุมสิ่งแวดล้อมทำให้การพัฒนาโครงการก่อสร้างมีข้อจำกัดมากขึ้น เป็นต้น

(4) สาขาอสังหาริมทรัพย์ ในปี 2553 มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากปี 2552 เป็นผลจาก 1) ผู้ประกอบการและผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อการฟื้นตัวของสถานการณ์เศรษฐกิจ จะเห็นได้จากการสำรวจดัชนีความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการธุรกิจพัฒนาที่อยู่อาศัย พบว่า ในไตรมาส 4 มีดัชนีความคาดหวังใน 6 เดือนข้างหน้าอยู่ที่ระดับร้อยละ 76.5 ซึ่งสูงกว่าไตรมาสที่แล้วที่ระดับ 75.9 แสดงถึงความมั่นใจของผู้ประกอบการที่เพิ่มมากขึ้น 2) ราคาของที่อยู่อาศัยในปี 2553 ยังไม่ปรับสูงขึ้นมากนัก เนื่องจากผู้ประกอบการยังมีสต็อกบ้านเหลืออยู่มาก 3) การผ่อนผันหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของสถาบันการเงินส่งผลต่อการเพิ่มอำนาจซื้อของผู้บริโภค 4) มีบ้านราคาถูกในโครงการบ้าน BOI เป็นทางเลือกที่อยู่อาศัยให้กับผู้ที่มีรายได้น้อย 5) ผู้บริโภคมีแนวโน้มจะซื้อที่อยู่อาศัยหลังที่สองเพิ่มขึ้นเพื่อความสะดวกในการเดินทางส่งผลต่อการเพิ่มอุปสงค์ในตลาดอสังหาริมทรัพย์ และ 6) มีความชัดเจนขึ้นในโครงการการปรับปรุงด้านคมนาคมขนส่งภาครัฐทั้งโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วงและสีแดงรวมถึงการเปิดใช้บริการรถไฟฟ้าสายแอร์พอร์ตลิงค์ภายในปีนี้

อย่างไรก็ตามปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อภาคอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ 1) รัฐบาลไม่ต่ออายุมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ทั้งเรื่องมาตรการการลดหย่อนภาษีซึ่งหมดไปช่วงปลายปี 2552 และมาตรการลดค่าธรรมเนียมการโอนที่จะสิ้นสุดลงวันที่ 28 มีนาคม 2553 ซึ่งอาจจะทำให้ลดแรงจูงใจในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ของทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภค 2) ปริมาณสต็อกบ้านที่ยังคงมีอยู่สูงในปี 2552 (ณ สิ้นปีอยู่ที่ 97,442 หน่วย) เมื่อรวมจำนวนบ้าน BOI และบ้านเอื้ออาทรอาจจะส่งผลให้เกิดภาวะอุปทานบ้านล้นตลาด 3) เงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยที่คาดว่าจะสูงขึ้นในช่วงครึ่งปีหลังจะส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(5) สาขาบริการท่องเที่ยว คาดว่าในปี 2553 จะมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางเข้ามาประเทศไทยจำนวน 16.0 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5 จากปี 2552 ที่มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศจำนวน 14.1 ล้านคน ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ที่เป็นตลาดหลักของไทย เช่น มาเลเซีย จีน ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร เป็นต้น รวมทั้งการดำเนินนโยบายส่งเสริมการตลาดต่างประเทศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวตลาดต่างๆ ดังนี้ (i) ตลาดเอเชียตะวันออก อาเซียน และโอเชียเนีย เน้นการประชาสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวและเพิ่มช่องทางการตลาด (ii) ตลาดยุโรปเน้นการขยายการรับรู้และการขยายตลาดกลุ่มสนใจเฉพาะ (niche market) (iii) ตลาดอเมริกาเน้นการขยายช่องทางการตลาดและการเพิ่มความมั่นใจให้คู่ค้าด้วยการเชิญสื่อมวลชนท้องถิ่นเข้ามาท่องเที่ยวแล้วนำประสบการณ์ที่ได้รับกลับไปเผยแพร่ในพื้นที่ และ (iv) ตลาดเอเชียใต้และตะวันออกกลาง เน้นทั้งการขยายตลาดทั่วไปและตลาดกลุ่มสนใจเฉพาะ (niche market)

3. ประเด็นการบริหารเศรษฐกิจปี 2553

เศรษฐกิจไทยในปี 2553 มีโอกาสที่จะฟื้นตัวได้มากขึ้นจากการฟื้นตัวดีขึ้นของเศรษฐกิจโลก แต่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวในระยะแรก และยังมีความเสี่ยงจากความเปราะบางของการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่อาจจะชะลอลงในช่วงครึ่งหลังของปี ในขณะที่ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากช่วงปลายปีที่ผ่านมา รวมทั้งแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ การแข็งค่าของอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปียังควรให้ความสำคัญกับการดูแลให้เศรษฐกิจในประเทศมีการฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่องพร้อมๆ กับการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจมีการกระจายตัวมากขึ้น รวมทั้งการติดตามและเตรียมการรองรับผลกระทบจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก โดยมีแนวทางมาตรการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

3.1 การดำเนินนโยบายการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนที่สมดุลระหว่างการรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการรักษาเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจเพื่อรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจและการเงินโลก

3.2 การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและเร่งรัดโครงการลงทุนสำคัญๆ ที่จำเป็นต่อการสร้างศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวภายใต้แผนกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่สองเพื่อลดผลกระทบจากการหดตัวของกรอบงบประมาณปกติและขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

3.3 การเร่งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านการลงทุนและสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนเพื่อมิให้เป็นข้อจำกัดในยามที่กำลังการผลิตในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มสูงขึ้นจนถึงระดับที่ต้องขยายการลงทุนและอัตราแลกเปลี่ยนเอื้ออำนวยต่อการนำเข้าสินค้าทุนจากต่างประเทศ

3.4 ลดความเสี่ยงและรักษารายได้ของเกษตรกรโดยมาตรการประกันรายได้เกษตรกรรวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาสถานการณ์ภัยแล้ง

สถานการณ์เศรษฐกิจปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ ปี 2553	
	2550	2551	2552	23 พ.ย.52	22 ก.พ.53
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	8,529.8	9,075.5	9,047.6	9,278.8	9,726.2
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	129,240	135,455	134,638	137,463	144,092
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	245.8	273.4	263.5	285.5	299.3
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	3,724.2	4,080.6	3,921.3	4,229.6	4,433.6
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	4.9	2.5	-2.3	3.0 - 4.0	3.5 - 4.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	1.5	1.2	-9.0	3.8	4.6
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	0.6	3.2	-12.8	3.0	5.0
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	4.2	-4.6	2.7	6.0	3.5
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	2.8	3.0	-0.1	2.5	2.8
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	1.7	2.7	-1.1	2.7	3.0
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	9.7	4.6	5.8	1.6	1.6
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	7.8	5.1	-12.7	6.7	8.8
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	151.3	175.2	150.9	166.3	174.3
อัตราการขยายตัว (%)	18.2	15.9	-13.9	10.0	15.5
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	11.9	4.9	-14.2	6.5	9.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	4.4	8.5	-21.8	12.4	16.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	138.5	175.1	131.5	153.4	163.0
อัตราการขยายตัว (%)	9.1	26.5	-24.9	18.5	24.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	3.5	12.3	-23.0	14.0	18.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	12.8	0.1	19.4	13.0	11.3
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) [1/]	15.7	1.6	20.3	14.6	12.2
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	6.3	0.5	7.7	5.3	4.1
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	2.3	5.5	-0.9	2.5 - 3.5	3.0 - 4.0
GDP Deflator	3.2	4.5	2.0	2.5 - 3.5	3.0 - 4.0

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 22 กุมภาพันธ์ 2553

หมายเหตุ [1/] Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.